

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІНСТИТУТ КУЛЬТУРИ
КАФЕДРА ФОЛЬКЛОРУ І НАРОДНОГО СПІВУ

СПІВАЄ

„ДЖЕРЕЛО“

СПІВАЄ «ДЖЕРЕЛО»

Репертуарний збірник
з традиційного гуртового
та сольного співу
для студентів спеціалізації
"Фольклор та народний спів"

Рівне
1997

Співає «Джерело»: Репертуарний збірник з традиційного гуртового та сольного співу для студентів спеціалізації фольклор та народний спів. -Рівне, РДК, 1997. -104 стор.

ВСТУПНЕ СЛОВО

Рекомендовано до друку навчально-методичною радою Рівненського державного інституту культури (протокол №3 від 10.03.1997 р.).

Упорядкування Р.Цапун.

Музичний редактор Н.О.Супрун.

Художнє оформлення Л.Сверлюк.

Збірка пісень «Співає «Джерело» є помітним явищем творчого та мистецького життя Рівненського державного інституту культури. Вона присвячена десятиріччю від дня заснування фольклорного ансамблю «Джерело», який поставив собі за мету збирати, досліджувати й популяризувати багаті здобутки музичної культури Волині.

Народна пісня... З глибин віків і тисячоліть, з прадавніх джерел доносить вона до нових і нових поколінь народні думи, різноманітну інформацію про життя, побут, звичаї, обряди мешканців рідного краю, про найзаповітніші почуття і мрії людини.

Поетичне слово і музичний спів супроводжує людину все її життя.

Народилася людина, і її появу зустрічали родильними піснями. Потім під пісні хрестили її. Під колискові дитина засинала. Коли ж вона, піростала, спілкуючись зі своїми ровесниками, співала дитячі ігрові пісні. Молодь на вечорницях співала жартівливі пісні та пісні про кохання. Коли ж молоді одружувалися, весілля проходило тільки під традиційні весільні пісні. Пісні супроводжували людину у всіх справах турботах і radoцax, допомагали жити і працювати до глибокої старості. Коли ж вона помирала, хоронили її під пісні-плачі. Так усе життя людина проживала з піснею.

Багато пісень записано фольклористами, видруковано у наукових збірниках. І все ж джерело народної музики не міліє. Багато мистецьких пам'яток зберігає народна пам'ять.

© Цапун Раїса, 1997.

© Рівненський державний інститут культури, 1997.

Скільки їх, ще не записаних, не досліджених? Тисячі і тисячі неоціненних перлин поетичного і музичного таланту, самотнього народного виконання.

Важкі випробування довелося пережити народним пісням, звичаям та обрядам. У багатьох містах і селах вже перервався ланцюжок безпосередньої передачі давнього пісенного мистецтва. Але є немало і таких місць та регіонів, і таких родин, де виконавці шанобливо зберігають і передають від покоління до покоління самотні пісенні традиції.

В останні роки створюється значна кількість фольклорних колективів з метою збереження та виконання автентичних пісенних пам'яток.

Ансамбль «Джерело» належить до тих колективів, які ще в кінці 1980-х років одні з перших поставили собі мету записати й відтворити традиційний пісенний фольклор прадавнього Волинського Полісся.

Передісторія створення цього фольклорного ансамблю така.

Влітку 1986 року з групою студентів Рівненського державного інституту культури я виїхала у фольклорну експедицію по селах Сарненського району Рівненської області. Десять днів ми записували поліський фольклор. Скільки самотніх, прекрасних виконавців прослухали ми за той час. Незабутнім є спогад про перше із відвіданих нами сіл — село Люхче. Ввечері, припоравши домашнє господарство до сільського клубу зійшлися літні жінки та молодиці. Всі були зодягнені у вишитий одяг. Цілий вечір жінки співали пісень. Одна за одною співалися протяжні та веселі мелодії. У піснях дзвеніла давня, невідомо коли народжена мелодія, оживала глибина віків. Пісні «Ой за валом», «За дубровою волі гнала», «Ой вербо, вербо», «Ой травко-муравко», ще тоді полюбилися нам і невдзовзі стали окрасою репертуару ансамблю. Під кінець зустрічі ще й заграли музики, та так заграли, що всі почали танцювати «Печене порося», «Троян», «Дрібну польку». Тоді ми були

вражені почутим та побаченим, мабуть тому ще не раз тягнулися наші душі до їхньої народної мудрості, ще глибше копали ми той пісенний скарб і «витягували» на Божий світ напрочуд гарні пісні. Схиляю голову і низько вклоняюся перед Вами, наші поліські берегині. Висловлюю глибоку вдячність Л.Т.Гаврильчик, О.А.Місонець та багатьом іншим жінкам, які так ретельно оберігають традиції наших предків.

Того літа побували ми ще в селах В.Вербче, Кузьмівка, Бутейки, Степань, Федорівка. Незабутньою залишилась зустріч із жителькою села Кузьмівка Л.О.Вахнюк. Складалось враження що душа в цієї жінки — це бездонне співуче море. Всі ми знаємо і любимо пісні «А в суботу у ночі», «Ой музики мої», «Мамойко-голубойко» і багато-багато інших, які наспівала нам ця жінка.

По приїзді із фольклорної експедиції вирішили підготувати звіт. У роботу включився талановитий студент Іван Синельником, який пізніше очолив цей колектив. Вивчали пісні із магнітофонних касет. Включали магнітофон, слухали спів, прийнявши його на слух, кожен сам знаходив свій голос, самі вчилися вливати свої голоси в пісню. Іноді пісня мала досить довгий текст, але її ніколи не скорочували, вважали, що тільки виконавши пісню від початку і до кінця, починаєш розуміти її строгі пропорції і цілісність. Відредаговані пісні, як правило, довго не живуть.

Всіх захопив і дивував поліський спів з його особливою манерою виконання. В поліфонічному співі на Поліссі відсутнє «шаблонне вторування паралельними терціями, секстами, як це буває в народному співі на Заході».¹ У співі поліщуків кожен голос окремо веде свою мелодію, навіть інколи важко визначити, котрий становить основну лінію. Тільки на Поліссі можна зустріти закінчення пісень з такою довжелезною ферматою. Не завжди вдавалось заспівати пісню так, як вона існувала в природі. Причина цього

1. Музичний фольклор з Полісся у записах Ф.Колеси та К.Мошинського - Київ.-1995. -С.14; 50-53

полягає в тому, що поліська манера співу має специфічні ознаки. Це і вокалізація приголосних, паузи, що переривають слово посередині, недоспівані склади у закінченнях пісень, вживання вигуків «да», «ой», «жи», цікава поліська говірка та грудний густий тембр. Вчилися співати у народних співаків (без напруження, вільно і легко). Перші успіхи додавали снаги, і знову фольклорні експедиції в Рокитнівський район, в райони Житомирщини, звідки я та Іван Синельников родом. Формувався репертуар, основу якого складали пісні Рівненського та Житомирського Полісся. Не помилюсь, якщо скажу, що на той час, мабуть, чи не жодне свято в місті не обходилося без цього колективу. Згодом почалися поїздки і в інші міста, які супроводжувалися успіхами та визнанням. У 1987 році в місті Миколаєві на міжвузівському фестивалі самодіяльної пісенної творчості студентів колектив стає лауреатом. Поїздки до Києва, Сум, Москви... Зростала майстерність колективу, а особливо з приходом Тетяни Мурашко, Тетяни Котюк, Тетяни Бондаренко.

Їх голоси напрочуд органічно вплелися в канву голосів колективу. Вони, як ті майстрині нитками, вплітали своїми голосами неповторний поліський музичний орнамент. Пісня лилась легко і красиво. Здавалось, що звуки зливаються з шелестом листя дерева, щебетом птахів в лісі, плесканням води в річці, розчиняючись в повітрі, разносяться вітром по всій землі. Скільки тоді було переспівано пісень. Протягну козацьку «Ви ж поля» змінювала пісня поєднана з танцем. Відкритим, первісно-натуральним звуком, що належить самій природі, звучала жнивварська «Ярова пшениця», де спів чергувався із обрядовим вигуком «Гу-у!»

В 1988 році колектив запрошено до міста Луцька на перше студентське літературно-мистецьке свято «Лесина пісня», де колектив здобув головний приз «Лукашеву сопілку». На той час вже було підготовлено і записано в фонди облрадіо дві концертні програми ансамблю. Українське телебачення запрошувало колектив до участі в телепередачах «Щедрий

вечір!», «Сонячні кларнети», «Відеомлин», «Нові імена».

В 1990 році колектив запрошено на фестиваль української культури в місті Сопоті (Польща).

В 1992 році в регіональному конкурсі фольклорних колективів навчальних закладів культури стає лауреатом. (м. Рівне)

В 1996 році колектив став дипломатом 11 Міжнародного фестивалю слов'янського фестивалю фольклору «Коляда» (Рівне).

У цій книзі вміщені чи не найкращі пісні, які виконувались та виконуються колективом. У збірці вони розміщені за жанрово-тематичним принципом. Найпершими подані зразки календарно-обрядового фольклору: колядки, щедрівки, веснянки, пісні літнього циклу, весільні.

Вагоме місце в збірці посіли побутові пісні. Це закономірно, коли зважити, що вони становлять основу фольклору всіх слов'янських народів, всебічно відбивають щоденну життєдіяльність людей, їх суспільні відносини й родинні стосунки.

Мелодії жартівливих та гумористичних пісень чіткі за структурою і ритмікою: вони, як правило, танцювального характеру. Вміщені у збірці і рекрутські та козацькі пісні.

Нотації пісень зроблені викладачами кафедри фольклору та народного співу Рівненського державного інституту культури Л. Д. Гапон, Р. В. Цапун, Т. В. Васечко.

Збірка народних пісень із репертуару фольклорного ансамблю «Джерело» зацікавить фольклористів, шанувальників народної пісні і музики, стане добрим порадиником у створенні нових фольклорних колективів.

Раїса ЦАПУН,
керівник ансамблю «Джерело».

КАЛЕНДАРНО-
ОБРЯДОВІ
ПІСНІ
КОЛЯДКИ ТА
ЩЕДРІВКИ

Ой, дядьку, дядьку

$\text{♩} = 72$

Ой, дядь-ку, дядь-ку, на тво-ім дво-ру. Дай йо-му
дай йо-му, Бо-же, щас-тя, здо-ро-в'я - йо-го до-му.

Ой, дядьку, дядьку, на твоїм дворі. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
На твоїм дворі яворко стоїть. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя здоров'я — його дому.
Яворко стоїть, там Іванко ходить. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Іванко ходить, шапочку носить. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Шапочку носить, коника водить. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Коника водить, в батенька просить. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Ой, тату, тату, жениться хочу. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Ой, сину, Іванку, котору любиш? Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Я тую люблю, що в царськiм дворі. Дай, йому
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Ой сину, сину, не твоя рівня. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Ой тату, тату, я тую люблю. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.
Що вміє шити, ще й вишивати. Дай йому,
Дай йому, Боже, щастя, здоров'я — його дому.

ОЙ, КОТИЛАСЯ СНІГОВА ГРУДА

♩ = 80

1. Ой ко-ти-ла-ся сні-го-ва гру- да. Свя-тий ве- чір!

2-16. Ой то не гру- да

Ой котилася снігова грудка. Святий вечір!
 Ой то не грудка, то красна панна. Святий вечір!
 Диржала ключі й у правій руці. Святий вечір!
 — Ой ключі мої, срібні-золоті. Святий вечір!
 Ой не бреніте, та й не дзвеніте. Святий вечір!
 Мого милого та й не збудіте. Святий вечір!
 Бо мій миленький з торгу приїхав. Святий вечір!
 Він привіз мені аж три награді. Святий вечір!
 Перша награда — рубець спідниця. Святий вечір!
 Друга награда — шовковий пояс. Святий вечір!
 Третя награда — золотий перстень. Святий вечір!
 Рубець спідниця слід замітає. Святий вечір!
 Шовковий пояс од вітру має. Святий вечір!
 Золотий перстень од сонця сяє. Святий вечір!
 За цим же словом бувай здорова. Святий вечір!
 Бувай здорова, красная панна. Святий вечір!
 Скоромовкою:
 А ви, хлопці-молодці, дай Боже!

ОЙ, НАДЕНЬ ШУБКУ

♩ = 100

1. Ой, на-день шубку, ви-йди на юл-ку. Свя-тий ве- чор!

2-6. Ви-йди на юл-ку

Ой, надень шубку, виїди на юлку. Святий вечор!
 Виїди на юлку, встань да й послушай. Святий вечор!
 Встань да й послушай, що хмара гуде. Святий вечор!
 Що хмара гуде, сам Господь іде. Святий вечор!
 Сам Господь іде, все рое веде. Святий вечор!
 Все рое веде да й розказує. Святий вечор!
 Да й розказує, да й розсилає. Святий вечор!
 Летіте пчолки по новіченьках. Святий вечор!
 По новіченьках, по світліченьках. Святий вечор!
 А на цім слову бувай здоровий. Святий вечор!
 Дождався цих свят, святкуй здоровий. Святий вечор!

ОЙ ТАМ ГАННУХА

$\text{♩} = 184$
Одна

Ой там Ган-нух- на во-льи-кі пас-ла. Пуд бо- ром.
всі

Ой там пуд бо-ром, пуд зе- ле-нень-ким я- во- ром.

Ой там Ганнухна вольки пасла. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Вольки пасла да й погубила. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Пушов батенько вулов шукати. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Вулов не знайшов, додому прийшов. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Пушла матьонка вулов шукати. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Вулов не знайшла, додому прийшла. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Пушов Іванко вулов шукати. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.
 Вольки знайшов, додому прийшов. Пуд бором.
 Ой там пуд бором, пуд зелененьким явором.

ОЙ ЯСНА, ЯСНА НА НЕБІ ЗОРЯ

$\text{♩} = 72$

рефр. *v*

1. Ой яс- на, яс- на на не- бі зо-ря. Свя- тий ве- чор!

3-8. Гар-на, хо- ро- ша в Ми- хай- ла жо- на.

Ой ясна, ясна на небі зоря. Святий вечір!
 Гарна, хороша в Михайла жона. Святий вечір!
 Гарна, хороша, ще й грошовита. Святий вечір!
 На неї сукня шовком й обшита. Святий вечір!
 Шовком й обшита, злотом облята. Святий вечір!
 Хто ж її пошив, Михайло купив. Святий вечір!
 За цим же словом бувай же здоров. Святий вечір!
 За ці приспівки — квартиру горілки. Святий вечір!

ПАНЕ ГОСПОДАРЮ, ВИЙДИ-НО НА ДВІР

Музична партитура для пісні "Пане господарю, вийди-но на двір". Темпозначення: $\text{♩} = 100$. Ритм: 2/4. Ключ: G-dur. Партитура складається з двох систем. Перша система містить нотування мелодії та акордів. Під першою системою наведено текст: "Па-не гос-по-да-ру, ви-йди-но на двір. Святий вечір!". Друга система містить нотування басової лінії. Над другою системою вказано "рефр.".

2-8. Ви-йди-но на двір.

Пане господарю, вийди-но на двір. Святий вечір!
 Вийди-но на двір, щось тобі Бог дав. Святий вечір!
 Щось тобі Бог дав: два стіжки жита. Святий вечір!
 Два стіжки жита, третьої пшениці. Святий вечір!
 Третьої пшениці — на паляниці. Святий вечір!
 Четвертої гречки — на варенички. Святий вечір!
 П'ятий ячменю — на кутю жменю. Святий вечір!
 А шостий — овса, да й коляда вся. Святий вечір!

ПРИЛІТІЛА ЛАСТІВОНЬКА

Музична партитура для пісні "Прилетіла ластівонька". Темпозначення: $\text{♩} = 152$. Ритм: 2/4. Ключ: G-dur. Партитура складається з двох систем. Перша система містить нотування мелодії та акордів. Під першою системою наведено текст: "При-ле-ті-ла лас-ті-вонь-ка,". Друга система містить нотування басової лінії. Під другою системою наведено текст: "сі-ла во-на на ві-кон-це.".

Прилетіла ластівонька,
 Сіла вона на віконце,
 Стала вона щебетати,
 Господаря викликати:
 — Вийди, вийди, господарю,
 Подивися на товару,
 Всі корови потелились,
 Сірі бички народились,
 Сірі, білі, ще й рогаті,
 Будеш мати чим горати.
 Сірі, білі, ще й хороші,
 Будеш мати за їх гроші.
 Добривч!

ЧЕРЕЗ ПОЛЕ ШІРОКЕЄ

♩ = 156 Одна Гурт

Че-рез по-ле ші-ро-ке-є, че-рез мо-ре глі-бо-ке-є [є].
Щод-рий ве-чор, доб-рий ве-чор, доб-рим лю-дя-м на здо-ро-в'я!

Через поле широкеє, через море глибокеє.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Тудою йшла Божа Мати й з янголами зустрічалася.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Й з янголами зустрічалася, свого сина питалася.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Свого сина єдиного, Суса Христа рожденного.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Один каже: — Яй не бачив, другий каже: — Чуть не чув.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Третій каже: — Я й дивився, як Сус Христос народився.

Щодрий вечір, добрий вечор добрим людям на здоров'я!
Твого сина жиди взяли, нахрест руки розпиналі.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
На хрест руки розпиналі, ще й гвоздями прибівалі.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Ще й гвоздями прибівалі, ще й каміннем прикладали.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Божа Мати як почувала, на колінця ті вклякнула.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
— Не бійсь, мати, не лякайся, бо вже твій син

змордувався.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!
Бо вже твій син змордований, завтра буде похований.

Щодрий вечор, добрий вечор, добрим людям на здоров'я!

ЩОДРИК, ЩОДРИК, ЩОДРИВОЧКА

♩ = 108 Одна Гурт

Щод-рик, щод-рик, що-дрі-воч-ка,
при-ле-ті-ла лас-ті-воч-ка. Щед-рий ве-чор,
доб-рий ве-чор, доб-рим, лю-дя-м но-вий рік.

Щодрик, щодрик, щодривочка,
Прилетіла ластівочка.

Щедрий вечор, добрий вечор,*
Добрий людям новий рік.

Стала вона щебетати,
Господаря викликати.

Вийди, вийди, господару,
Подивися на кошару.

Всі корови потелились,
Всі телята народились.

У вас грошей, як полови
У вас жінка чорноброва.

Ваші дітки — з рожі квітки.

* Рефрен «Щедрий вечор...» повторюється після кожного пісенного вірша.

ЩО ТО ЗА ПРЕДИВО

(колядка)

$\text{♩} = 64$ Одна Двоє Гурт

1. Що то за пре-ди-во-в сві-ті но-во-ї-ви-на,
що ді-ва Ма-рі-я си-на ро-ді-ла,
Ма-рі-я си-на ро-ді-ла
Ой як во-на пе-ре-ди-ла і в ясельця положи-ла,
Пре-чис-та Ді-ва // Пре-чис-та Ді-ва.

Що то за предиво — в світі новина,
Що Діва Марія сина родила,
Ой як вона породила і в ясельця положила,
Пречиста Діва.
А Йосиф старенький над яслами стоїть,
Ісусові Христові пелени стелить,

А Марія повиває, до серденька пригортає —
Ісусе, сину мій.
А тріє царіє зі сходу ідуть,
Ісусові Христові подарки несуть,
Прийшов Ірод, да й питає, і до себе запрошає,
— До мене зайдіть.
Вони тіє дари Богу віддали,
До злого Ірода не заходили,
Казав Ірод мечі брати, кров червону проливати,
Христа шукати.
Жалібнії мамки плачуть, ридають,
Перед їх очима діток страчають,
Ой, дитино моя мила, що ж ти злого учинила,
Печале моя.
Ангели на небі та й заспівали,
А людям на землі правду сказали,
Слава була, слава буде, рожденому радість буде
І нам на землі.

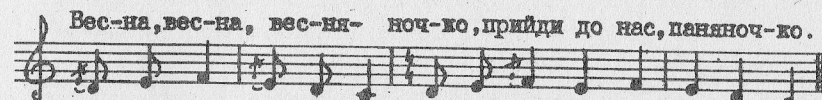
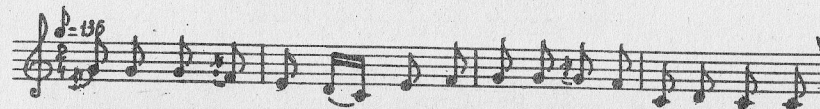

ВЕСНЯНКИ
ТА
ВЕЛИКОДНІ
ПІСНІ

2

ВЕСНА, ВЕСНА, ВЕСНЯНОЧКО.

Да во-да, да во-да, да по ка-ме-ню сти-ха йде.

Весна, весна, весняночко, прийди до нас, паняночко.
Розбий хмари сніговії, розбий мости криговії.
Розбий мости криговії, посій трави шовковії.
Посій трави шовковії, посій квіти запашнії.
Да вода, да вода, да по каменю стиха йде.

ОЙ ВИХОДЬТЕ, ДІВЧАТЛА

♩ = 112

Ой ви- ходь-те, дів-ча-та, на всьой вечір на ву-ли- цю.

Ой да лю- лі, да люль.

Ой виходьте, дівчата на всьой вечір на вулицю,
 Ой да люлі, да люль.
 Да виносьте, дівчата, в правих ручках солов'ята.
 Ой да люлі, да люль.
 Соловейко рабенький защебече раненько.
 Ой да люлі, да люль.
 Защебече раненько да й всю правдоньку скаже.
 Ой да люлі, да люль.
 Да й всю правдоньку скаже, з ким дівчина ручки зв'яже.
 Ой да люті, да люль
 Ой Гануня, як пава, коло Павлуня впала.
 Йо да люлі, да люль.

ОЙ ТРАВКО-МУРАВКО

♩ = 136

14.5 Ой трав-ко-му- рав-ко, чо-му ра-но не зе- ле- ні- єш?

23.6 Чи гу-соньки да по-му-па-лі, чи ко-ни-ки да по-туп-та-лі?

Ой травко-муравко, чому рано не зеленієш?
 Чи гусоньки да пощупалі, чи коники да потупталі?
 Мене гуси да не щупалі, мене кони да не тупталі.
 Потупталі мене люхотські дівочки,
 Люхотські дівочки, на вігон ідучи.
 Лозовими постоліщами, чорними онучищами.

ВЕСНЯНКИ ТА БЕЛИКОДНІ ПІСНІ

ОЙ ВЕСНЯНОЧКА, ДЕ ТВОЯ ДОЧКА?

Музична партитура для «Ой весняночка, де твоя дочка?». Включає партитури для «Одна» та «Гурт» з українськими текстами.

Одна: Ой вес-ня-ноч [о]-чка, де тво-я доч-ка?
 По-гна-ла бич-ки аж до лі-соч- [ку].

Гурт: 2. на ру-ка-вич- [ки].

Ой весняночка, де твоя дочка?
 — Погнала бички аж до лісочка.
 — Пасіться, бички, я нарву мички
 Свійому милому на рукавички.
 Ой потіпала, ой вже наляла
 Свійому милому подарувала.

ВЕСНЯНКИ ТА БЕЛИКОДНІ ПІСНІ

ЗІМОВАЛА, ВЕСНУ ЖДАЛА

Музична партитура для «Зімовала, весну ждала».

Зі-мо-ва-ла, вес-ну жда-ла,
 зі-мо-ва-ла вес-ну жда-ла,

Зімовала, весну ждала,
 Зімовала, весну ждала,
 Весняночку заспівала.
 Зімовала, весну ждала,
 Зімовала, весну ждала,
 Я й нічого не наляла.
 Но наляла два клубочки,
 Но наляла два клубочки,
 Як на вола два юточки.
 Я й юточки не наляла,
 Я й юточки не наляла,
 Соломою злягала.
 Зімовала весну ждала,
 Зімовала весну ждала,
 Весняночку заспівала. Гу!

ОЙ ВІЙДУ Я НА РІЧЕНЬКУ

♩ = 116 Одна ♩ = 104 v Гурт

Ой вій-ду я на рі-чень-ку, ста ну на мосточку,
ой ві-пе-ру, ой ві-бе-лю ми-ло-му со-роч-ку.

Ой війду я на річеньку, стану на мосточку,
Ой віперу, ой вібелю милому сорочку. (2)
Ой віпрала, викрутіла да й стала трепаті,
Прилетіла зозуленька да й стала куваті. (2)
Покинь, покинь девчинонько сорочку трепаті,
Й іди, іди на вулицу веснянку спеваті. (2)
Ой війду я на річеньку, стану на мосточку,
Ой віперу, ой вібелю милому сорочку. (2)

ОЙ НА ГОРІ ПИЛЬ ПРИПАВ

♩ = 16 Одна Гурт

1. Ой на го-рі пиль при-пав, там хлоп-чи-на з ко-ня впав.
2. При-бігла дівчи-на мо-ло-да, взя-ла за ручку, підве-ла.
4.5 - Вставай, хлопчи-но, не ле-жи, сі-дай на коня та й біжи.

Ой на горі пиль припав,
Там хлопчина з коня впав.
Упав же він та й лежить,
Ніхто до нього не біжить.
Прибігла дівчина молода,
Взяла за ручку, підвела.
— Вставай, хлопчино, не лежи,
Сідай на коня та й біжи.
Сідай на коня та й біжи,
Нікому правди не кажи.

ВЕСНЯНКИ ТА ВЕЛИКОДНІ ПІСНІ

ОЙ ПОКОТИВСЬ ДИМ ПО ГОРІ

♩ = 124 Одна Гурт

Ой по-ко-тивсь дим по го-рі, ой по-ко-тивсь дим
по го-рі, по-ві-сивсь Василь на гіл-лі.

Ой покотивсь дим по горі,
Ой покотивсь дим по горі,
Повісивсь Василь на гіллі.
Іде Галюня та й плаче,
Іде Галюня та й плаче,
Вернись, Василю, козаче.
Ой не вернусь я, й не піду,
Ой не вернусь я, й не піду,
Бо ти й казала, й бить буду.

ВЕСНЯНКИ ТА ВЕЛИКОДНІ ПІСНІ

ОЙ ЛЬОНКУ МІЙ, ЛЬОНКУ

♩ = 11 Одна Гурт

Ой льон-ку. мій, льон-ку, ой льон-ку мій, льон-ку,
чо-го ма-лий. да не ве-лі-чень-кий?
чо-го ма-лий да не ве-лі-чень [кий]?

Ой льонку, мій, льонку, (2)
Чого малий, да невеліченький? (2)
Ой тим же я да не веліченький, (2)
Що край доріженьки. (2)
На поповії вишні сидять хлопці пишні,
Нехай вам, а не нам, нехай вашим ворогам.

ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРІЛКА

♩ = 1/2 Одна Гурт

По-ко-ти-лась по до-ро-зі ци-но-ва та-ріл-ка,
 ци-но-ва та-ріл-ка ой, ци-но-ва та-ріл-ка.

Покотилась по дорозі цинова тарілка,
 Цинова тарілка, ой, цинова тарілка.
 А у того да Іванка утіха — не дівка,
 Утіха — не дівка, ой, утіха — не дівка.
 В саду вона ростилася, в барвіночку зросла,
 В барвіночку зросла, ой, в барвіночку зросла.
 Моли Бога, Іваночку, щоб за тебе пойшла,
 Щоб за тебе пойшла, ой, щоб за тебе пойшла.

ЧИЇ ТО ГУСИ ГРЕЧЕНЬКУ З'ЇЛИ

♩ = 1/2 Одна Гурт

Чи- і то гу- си гре-чень-ку з'ї-ли,
 на си-не мо- ре та й по-ле-ті-ли,
 на си-не мо- ре та й по-ле-ті-ли?

Чиї то гуси греченьку з'їли,
 На сине море та й полетіли. (2)
 — Біжи, дівчино, заверни гуси,
 цюлуй хлопчину в русяві вуса. (2)
 — Хоч поцюлую, що вам до цього,
 він обіцявся півзолотого. (2)
 Півзолотого, бинду рожову,
 бинду рожову, хустку шовкову. (2)
 Бинду рожову в косу вплітати,
 хустру шовкову, щоб напинати. (2)

В ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР

♩ = 124 Одна *Гурт*

В Чис-тий чет-вер по ве-че-рі, в Чис-тий чет-вер
по ве-че-рі і-шов Гос-подь по всім се-лі.

В чистий четвер по вечері, (2)	Іди додому, попрощайся.
Ішов Господь по всім селі.	Йди додому, попрощайся,
Ішов Господь дорогою, (2)	(2)
Зустрів дівку із водою.	Йди до церкви, сповідайся.
Ой дай, дівко, води пити, (2)	Скорно дівка в церкву
Тіло й душу закромити.	ввійшла, (2)
Не дам, діду, води пити, (2)	По коліна в землю ввійшла.
Бо ця вода нечистая.	Усі св'яті зглянулися, (2)
Бо ця вода нечистая, (2)	Усі стіни здвинулися.
З гори піску насипано.	Ой, ти, Петре, ой ти, Павле,
Ой ти, дівко, сама нечиста,	(2)
(2)	Бери ключі пекельнії.
А це вода да й пречистая.	Бери ключі пекельнії, (2)
Ти сім синів породила, (2)	Випусти душі спасеннії.
У цій воді утопила.	Тоно теї не відпускай, (2)
Ой а восьму дочку мала, (2)	Що в п'ятницю пісню піла.
В сирій землі закопала.	Що в п'ятницю й пісню піла,
Стала дівка, злякалася, (2)	(2)
З відер вода поллялася.	А в суботу й рано їла.
Не стій, дівко, не лякайся,	А в неділю довго спала, (2)
(2)	До церковки не застала.

ОЙ ПУЩУ СТЯЛУ

♩ = 68

Ой пу-щу стря-лу по вся-му- [у] ся-лу,
ой-да, лю-лі, лю-лі, по вся-га-му ся-лу.

Ой пущу стрялу по всяму сялу,
Ой-да люлі-люлі, по всяму сялу.
Ти ляті, стряла, по всяму сялу,
Ой-да, люлі-люлі, по всяму сялу.
Ти й убей, стряла, добрива молидця,
Ой-да, люлі-люлі, добрива молидця.
Добриму молидцю некому плакаті,
Ой-да, люлі-люлі, некому плакаті.
Маті старая, сястра малая,
Ой-да, люлі-люлі, сястра малая.
Сястра малая, жона младая,
Ой-да, люлі-люлі, жона младая.
Ой пущу стрялу, по всяму сялу,
Ой-да, люлі-люлі, по всяму сялу.

ОЙ, СТРЕЛІЛА СТРЕЛА

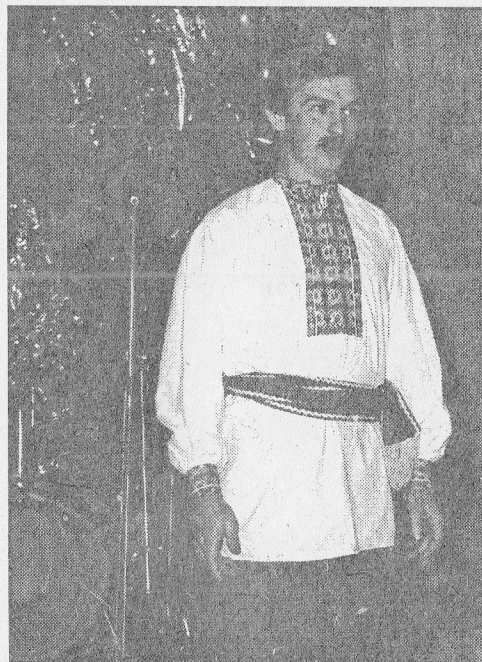
Одна

Ой, стре-лі-ла стре-ла да й по-се-ред се-ла,

Гурт

да й по-се-ред се-ла, о-хо хо-хо-хо.

Ой, стреліла стрела да й посеред села,
 Дай посеред села. О-хо-хо-хо-хо.
 Кого вона вбила? Сина й удовина,
 Сина й удовина. О-хо-хо-хо-хо.
 Ой як прилетіло да й три зозюленьки,
 Да й всі три рабенькі. О-хо-хо-хо-хо.
 Де матьонка плече-бистрії ріки течуть,
 Бистрії ріки течуть. О-хо-хо-хо-хо.
 Де сестрица плаче-тихий Дунай тече,
 Тихий Дунай тече. О-хо-хо-хо-хо.
 Де мила ридає — там роси немає,
 Там роси немає. О-хо-хо-хо-хо.

Співає Іван Синельников, перший художній керівник ансамблю, а нині художній керівник фольклорного гурту "Крالیця" при Київському державному інституті культури.

Наша красуня,
 солістка ансамблю
 "Джерело",
 Шкльода Алла.
 1988 рік.

ПЕТРІВЧАНІ
ТА
КУПАЛЬСЬКІ
ПІСНІ

З

ПЕТРІВЧАНІ ТА КУПАЛЬСЬКІ ПІСНІ

ПЕТРОВОЧКА

♩ = 60 Одна

1. Пет- ро- воч- ка- ма- ла ноч- ка,
2. Ой що ро- би- ла
не вис- па- ла- ся й у- до- воч- [ка].

The musical notation is written on two staves. The first staff is in G major (one sharp) and 2/4 time. It begins with a treble clef and a tempo marking of quarter note = 60. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics.

Петровочка - мала ночка,
Не виспалася й удовочка.
Ой що робила, що діяла,
шовком сорочку вишивала.
Сукала нитки волочее,
путала конє воронії.
Що б через плоти не скакали,
рутої м'ята не топталі.
Рутая м'ята - то жіноча,
Червона ружа - то дівоча.

ОЙ МОЛОДАЯ Й МОЛОДИЦЕ

Музична партитура для пісні «Ой молодая й молодице». Темп: 84, ритм: Одна. Текст пісні: 1. Ой мо-ло-да-я й мо-ло-ди-це [ге], ой ви-йди, ви-[ги]-йди на гу-ли-цю. 2-11. Ой ви-йди, ви-[ги]-йди на гу-[гу]-ли-цю [гу], за-ве-деш ді-тв-кам ку-пай-ли-цю.

Ой молодая й молодице,
Ой вийди, вийди на гулицю.
Ой вийди, вийди на гулицю,
Заведеш дівкам купайлицю.
Ой як же ж мені виходити,
Дівкам купайло заводити?
В мене дитина маленькая,
В мене свекруха лихенькая.
Мене чоловік не пускає,
Й у коміронуку зачинає.
А в коміронуці віконечка,

А в віконечку кватирочка.
Ой прохилю я кватирочку,
Та й подивлюся на гулицю.
Дівки купайло й убирають,
А мене сльози й обливають.
Ой годі, годі сльози лити,
Та йди купайло й убирати.
Ой як же ж мені й убирати,
Не пускає мене мати?
Дівки купайло й уже вбрали,
А мене сльози обілляли.

ОЙ, УГОРУ СОНЦЕ ЙДЕ

Музична партитура для пісні «Ой, угору сонце йде». Темп: 80, ритм: Одна. Текст пісні: 1. Ой, у-го-ру со-нце йде-[ге], й у-го-ру, там бу-ду-є, Ва-силь-ко ко-мо-ру. 2-8. Там бу-ду-є, Ва-силь-ко, ко-мо-ру, та й при-бу-дуй ві-ко-неч-ко з-нап-во-ру.

Ой, угору сонце йде, й угору,
Там будеє Василько комору.
Там будеє Василько комору,
Та й прибудуй віконечко знадвору.
Щоб до мене соловейко прилігав,
Щоб він мене ранесенько розбуджав.
— Нащо тобі, дівчинонько, соловейко?
Збудить тебе моя мати раненько.
Ой та мати чи розбудить, чи не збудить,
Раньше піде на сусіди, обсудить.
— На день добрий, сусідоньки, а вже світ,
А ще моя невісточка досі спить.
А ще ж моя невісточка досі спить,
Мабуть її робітонька не кортить.
Мабуть її робітонька не кортить,
Мабуть її голівонька не болить.

Примітка:

На цю ж мелодію ще один текст пісні.
Ой угору сонце йде, ще й грає,
Там хлопчина за дівчину питає.
— Ой чи вона така гарна чи пишна,
Ой чом вона на гулицю не вийшла?
— Я звечора русу косу чесала,
До півночі біле личко вмивала.
— Я з півночі черевички взувала,
На гулицю вийти часу не мала.

ПЕТРІВЧАНІ ТА КУПАЛЬСЬКІ ПІСНІ

А В ГОРОДІ РОМАН РОДИТЬ
(купальська)

Музична партитура для голосу. Темп: $\text{♩} = 132$. *Одна*. *Гурт*.
 А в го-ро-ді ро-ман ро-дить, а в го-ро-ді
 ро-ман ро-дить, а до ме-не хло-пець хо-дить]

А в городі роман родить, (2)
 А до мене хлопець ходить.
 Роди, роди, романочку, (2)
 Ходи, хлопче, щораночку.
 А в городі пташки в'ються, (2)
 За Ганною хлопці б'ються.
 На городі повна рожа, (2)
 А Гануня дівка гожа.
 Пора рожу общипати, (2)
 А Гануню заміж дати.
 На городі роман-зілля, (2)
 Просить Ганна на весілля.
 Просить, просить, кланяється, (2)
 Слізеньками вмивається.
 Слізеньками вмивається, (2)
 До Миколи збирається.

ПЕТРІВЧАНІ ТА КУПАЛЬСЬКІ ПІСНІ

ОЙ НА ГОРОДІ ЛИПУХ
(купальська)

Музична партитура для голосу. Темп: $\text{♩} = 144$.
 Ой на го-ро-ді ли-пук, ли-пук,
 а що б тим хло-пцям жи-віт о-пук.

Ой на городі липух, липух,
 А щоб тим хлопцям живіт опух.
 Ой нехай пухне, нехай знають,
 Нехай купайло не ламають,
 Наше купайло з гілячками,
 Обкладе хлопців болячками,
 Наше купайло до місяця,
 Нехай ті хлопці повісяться.

Примітка: На цю ж мелодію ще один текст пісні.

Й а хміль на тичку звивається,
 Тимох дочкою набивається.
 Сватай, Гандрею, мою дочку,
 Дарую тобі вина бочку.
 Дарую тобі вина бочку,
 Та ще й до цього корівочку.
 Та ще й корову рогатую,
 Та ще й дівчину багатую.
 Та ще й корову круторогу,
 Та ще й Тетяну чорноброву.
 Та ще й телицю паглатую,
 Та ще й дівчину багатую.

ОЙ НА ЙВАНА
(купальська)

Ой на Йвана, ой на Йвана, на Йвано,
пошла ведьма на вигон.
На дуб лезла, на дуб лезла, кору гризла,
з дуба впала - зелля копала.
З дуба впала, з дуба впала, зелля копала,
Щоб на ведьму шухля напала.
Щоб напала, щоб напала, щоб трусило,
Щоб молока не носила.

ОЙ НА ЙВАНА
(купальська)

Ой, на Йвана, ой на Йвана, на Йваночка,
там купалас ластовочка.
З бережечку, з бережечку сушилася,
там Ганнухна журілася.
Ще й рушнічков, ще й рушнічков не наткала-
вже Івана сподобала.
Ще й хустини, ще й хустини не вбеліла -
вже Івана полюбіла.
— Ой, в чом же ж ти, ой в чом же ж ти покупавса,
що ти мене сподобавса?
Ой чи в рути, ой чи в рути, чи в барвенку,
що ти ходиш у недельку?
— Ой як же ж я може, знати, ой як же ж я могу знати,
в чом купала мене мати?

НА ІВАНА КУПАЛА

♩ = 104 *Орна* *Гурт*

На І- ва- на Ку- па- ла, на І- ва- на Ку- па- ла
 трой-зіл- лич- ко ко- па- ла.

На Івана Купала, (2р.)
 Трой-зілечко копала.
 Полоскала на речці, (2р.)
 Заправила в молоці.
 Приставила й до жару, (2р.)
 Сама сіла й да й з жалю.
 Кипи, кипи, коренец, (2р.)
 Поки прийде молодец.
 Іще корень не вкипів, (2р.)
 А вже козак прилетів.
 — Ой, що ж тебе принесло, (2р.)
 Ой чи човен, чи весло?
 Привіз мене сивий кінь, (2р.)
 До дівчини на спокій.
 До дівчини Марини, (2р.)
 На білії перини.
 До дівчини Наталки, (2р.)
 На білії серпанки.

Незабуття зустріч
 з Ніною Матвієнко.
 1988 рік.

"Джерело" — учасник
 II-го міжнародного
 слов'янського фестивалю
 "Коляда". 1996 рік.

ЖНИВАРСЬКІ
ПІСНІ

ЯРОВА ПШЕНИЦЯ

♩ = 76 Одна Гурт

1. Я-ро-ва пше-ни-ця ко-ло-сом ко-ло-силь,
Ой, ра-но - ра-но, ко-ло-сом ко-лос [иті] Гу!

Ярова пшениця колосом колосить,
Ой рано-рано, колосом колосить. Гу!
Колосом колосить, хазяена просить,
Ой рано-рано, хазяена просить.
Хазяен, браточку, де ж мій колосочок?
Ой рано-рано, де ж мій колосочок?
Ярова пшениця колосом колосить,
Ой рано-рано, колосом колосить.

ПОЛИНЬ, СОКОЛЮ, ПО ПОЛЮ

$\text{♩} = 132$ Одна

По- лись со- ко- лю , по по- лю,
зби-рай га- лой- ки до- до [го] му.

Полинь, соколю, по полю,
Збирай галоньки додому.
До бору, галки, до бору,
Ой годі бути на полю.
Ми тутечки не гуляли,
тільки квіточки збирали.
Тільки квіточки зривали,
Дівочкам вінок сплітали.

1. Вшетаю пали камня
Зід камняю мамня
2. Зід камняю мамня
Зід мамняю дівчина
3. Зід пали дівчина стала
Зусю кося гасала
Зусю кося гасала
Зід мильного змвала
Мов мильно змвоє
Палу м ти зуреш мильов.

1989 р.
Виступає «ДЖЕРЕЛО»

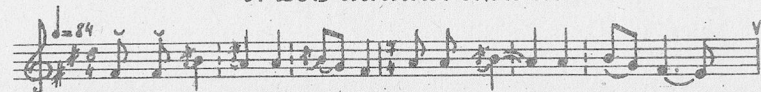
ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ

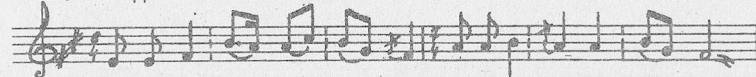
ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ

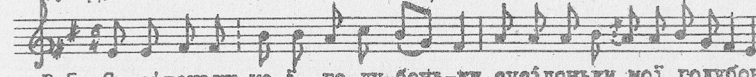
А ДІВЧИНИНА МАТИ

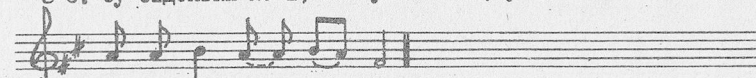
1. А дів-чи-ни-на ма-ти да й по я-лоньці хо-дить.

2. Да й по я-лонь-ці хо-дить, да сусід своїх про-сить.

3-5. Су-сідоньки мо-ї, го-лу-бонь-ки, сусідоньки, мої голубоньки,

та й хо-ді-те до-ме [не].

А дівчинина мати,
Та й по ялоньці ходить.
Та й по ялоньці ходить,
Та й сусід своїх просить.
Сусідоньки мої, голубоньки, (2)
Тай ходіте до мене.
Не до мене, до мого дитяти, (2)
Короваю зивати.
Та зивайте коровай красен, (2)
Як на небі та й місяць ясен.
Обліпте його шишечками. (2)
Як той місяць та й зірочками.

ОЙ У МІСЯЦА ДВА РОЖКИ

♩ = 162

1. Ой у місяця два рожки

2. Ой, їдь, братко

А й у Івана два братки

й о-дин брат-ко ко-ня сідла-є ,й а дру-гий нау-ча-є]

Ой у місяця два рожки,
 А й у Івана два братки.
 Один братко коня сідлає,
 А й другий навчає.
 Ой їдь, братко, до тещи,
 Там у тещейки дві дочки.
 Одна дочка вся в золоті,
 Й а друга й у розумі.
 Не бери, братко, в золоті,
 Та бери, братко, в розумі.
 Ми золота більш прикупимо,
 Розуму не вложимо.

ОЙ, ПОДРУЖЕНЬКИ, ВИ ГОЛУБОНЬКИ

♩ = 48

1. Ой, под-ру-жень-ки, ви го-лу-бонь-ки,

ой, при-йдіть, при-йдіть на ве-сі-лляч-ко.

2. 4. мо -го ба-ть-ка.

Ой, подруженьки, ви голубоньки,
 Ой, прийдіть, прийдіть на весіллячко.
 Заспівайте ви пісню й веселу,
 Та й збудіте ви мого батенька.
 Ой устань-устань, мій ріднесенький,
 Подивися ти на дитя своє.
 Ой ударте ви в дзвінкий колокол,
 Та й збудіте ви мою матінку.
 Ой устань-устань, мати рідная,
 Подивися ти на дитя своє.
 Ой вбирать мене є кому, сироту,
 Пожальть мене ой нема кому.

А БРАТІ СЕСТРУ

Музична партитура для пісні "А браті сестру". Включено нотний запис для голосу (соло "Одна" та гурт) та фортепіано. Текст пісні: "А брат се-стру за стол ве-де, ра-но-ра-но, а брат се-стру за стол ве-де, ра-не-сень-ко." Нотний запис складається з двох систем: верхня система для голосу, нижня для фортепіано. Темп позначено як "♩ = 122".

А брат сестру за стол веде, рано-рано,
 А брат сестру за стол веде, ранесенько.
 Сестро моя, будь розумна, рано-рано,
 Сестро моя, будь розумна, ранесенько.
 Май свекорка за батенька, рано-рано,
 Май свекорка за батенька, ранесенько.
 А свекрухну - за матьонку, рано-рано,
 А свекрухну за матьонку, ранесенько.
 А діверка - за братенька, рано-рано,
 А діверка - за братенька, ранесенько.
 А зовицю - за сестрицю, рано-рано,
 А зовицю - за сестрицю, ранесенько.

ЗАПАЛІ, МАТІ, СВЕЧКУ

Музична партитура для пісні "Запали, маті, свечку". Включено нотний запис для голосу (соло "Одна" та гурт) та фортепіано. Текст пісні: "За-па-лі, ма-ті, све-чку, за-па-лі, ма-ті, све-чку, да по-глянь по за-печ-ку." Нотний запис складається з двох систем: верхня система для голосу, нижня для фортепіано. Темп позначено як "♩ = 122".

Запали, маті, свечку, (2)
 Да поглянь по запечку.
 Чи велика щербіна, (2)
 Де сиділа дегина.
 Накидай, мати дрова- (2)
 Оставайся здорова.
 А ти, свекрухо, трески - (2)
 Дожидайся невестки.
 Коніки брязю, брязю, (2)
 Привезли на двор мазю.
 Побачте-но, люди, (2)
 Що з теї мазі буде.

ПІСНІ
З ОСОБИСТОГО
ТА РОДИННОГО
ЖИТТЯ

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

НЕ СІЯЛА, НЕ ОРЛА

Музична партитура для голосу та гурту. Включено нотні рядки з українськими ліричними текстами.

Одна
Гурт

Не сі-я-ла, не о-ра-ла-са-мо жи-то схо-дить,
я йо-го не ча-ру-ва-ла [га] ла-сам до, сам до ме-не хо-дить// хо-[дить].

Не сіяла, не орала — само жито сходить,
Я його не чарувала — сам до, — сам до мене ходить. (2)
На тім боці, по тім боці цигани стояли,
Під білою березою шатра, шатра ростеляли. (2)
Циганочко-воріжечко, вчини мені волю,
Зчаруй того козаченька, що гу..., що гуляв зі мною. (2)
Циганочка-воріжечка волю й учинила,
Відрізала русу косу, на во..., на вогні спалила. (2)
Дивись, дивись, дівчинонько, як коса палає,
Так у твого козаченька серце, серце завмирає. (2)

ОЙ ПОСЕЮ ОГІРОЧКИ

Одна
Гурт
 Ой по-се-ю о-гі-роч-ки
 близь-ко на ді-во-до-ю,
 да са-ма бу-ду по-ли-ва-ти
 дріб-но-ю сльо-зо-ю. // -ю сльо-зой.

Ой посею й огірочки близько над водою,
 Да сама й буду й полівати дрібною сльозою. (2)
 Ростіть, ростіть, огірочки, в чотири листочки,
 Да не бачила миленького чотири годочки. (2)
 Аж тоді я побачила, як череду гнала,
 Да не посміла сказати: — Здрастуй, — бо мати стояла. (2)
 Бо мати стояла, а батько дивився,
 Да не посміла сказати: — Здрастуй, — щоб не насварився. (2)

ОЙ КАПУСТА, ТИ РОЗСАДА

Одна *Всі*
 Ой ка-пу-ста, ти розса-да, ой дів-чи-но чир-ня-ва-я,
 ти до-са-да. Ой дів-чи-но чир-ня-ва-я, ти до-са-да.

Ой, капуста, ти розсада,
 Ой дівчино чирнявая, ти — досада. (2)
 Я й не їв би, я й не пив би,
 До дівчини чирнявої полетів би. (2)
 Не летів би, але мушу,
 Розпалила чирнявая серце й душу. (2)
 Розпалила та й палає,
 Сама сіла край віконця та й думає. (2)
 — Чи ти п'яний, чи ти впився,
 Чи ти в мої розговори й улюбився. (2)
 — Я й не п'яний, я й не вшився,
 А я в твої розговори й улюбився. (2)
 — Ой капуста, ти голов'я,
 Ой дівчино чирнявая, ти — здоров'я. (2)

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

ОЙ НА МОРІ, НА МОРІ

♩ = 68

1. Ой на мо-рі, на мо-рі-рі,
 ле-жить ка-мінь мар-му-ро-вий,
 а на то-му ка-ме-нь-ві сто-їть хло-пець чор-но-бровий.

Ой на морі, на морі лежить камінь мармуровий,
 А на тому каменюві стоїть хлопець чорнобровий. (2)
 Він руками махає і бровами моргає,
 Да й на тую дівчиноньку, що вірненько кохає. (2)
 Розкажіть міне, люди, яку дівчину брати,
 Хоч худоби не дождуся, з хорошою наживуся. (2)
 А ця худоба на помості поляже.
 Тяжко-важко на серденьку, як п'яниця світ зав'яже. (2)
 А ця худоба рок є, два не буде,
 з хорошою дружиною не встид вийти поміж люди. (2)

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

НЕ ЙДИ, ДІВКО, ГОРОЮ

♩ = 78

Одна Гурт
 Не йди, дів-ко, го-ро-ю, не йди, дів-ко,
 го-ро-ю Гей!
 По-дай го-лос з во-до-ю.

Не йди дівко горою, (2) Гей!
 Подай голос з водою.
 Ой як же ж-мне голос дати, (2) Гей!
 Кругом вороги стоять?
 Кругом вороги стоять, (2) Гей!
 Та все ж про нас говорат.
 Говорили й про тебе, (2) Гей!
 Що ти й ходиш й до мене.
 Якщо й ходиш, то й ходи, Гей! (2)
 Поговору й не роби.
 Бо поговор, не слова, (2) Гей!
 А я й не твоя й пара.

ЙШОВ БРАТКО З СЕСТРОЮ

Йшов брат-ко з сестро-[о] в клад-ко- в хит-ко-[о] в.

По-го-ре-лі по-жар-ноч-ки по дуб-ро-ве.

Йшов братко з сестрою кладкою хиткою.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 Кладка хитнулася, сестра втопілася.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 А сестрица впала, впала да й потала.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 Впала да й потала-березою стала.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 Ой не рубай, братко, белої берези.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 Бо біла береза — то то й моє лічко.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 А тонкіє голле — то то й мої коси.
 Погорелі пожарнички по дуброве.
 А зелене лесте — то то й моє сльози.
 Погорелі пожарнички по дуброве.

НА БЕРЕЗУ ДИМ СХИЛЯЄ

На бе-ре-зу дим схи-ля-є, на бе-ре-зу

дим схи-ля-є, брат на сест-ру не пог-ля[не].

На березу дим схиляє, (2)
 Брат на сестру не погляне.
 Сестра в гості приїжджає, (2)
 Брат оkenце прочиняє.
 Брат оkenце прочиняє, (2)
 Та й до жінки промовляє.
 — Приймай, жінко, й обід з стола, (2)
 Їде в гості сестра моя.
 Приймай, жінко, ще й шкуринку, (2)
 Везе сестра ще й дитинку.
 — Ой стань, братко, не лякайся, (2)
 Ти з обідом не хавайся.
 — Я не прийшла обідати, (2)
 Я но прийшла одвідати.
 Єсть й у мене хліб в возі, (2)
 Буде й обід у дорозі.
 Штири грошей у хустині, (2)
 Буде ще й мойою дитині.

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

КАЛИНА-МАЛИНА

Музична партитура для голосу. Темп: $\text{♩} = 108$. Ритм: Одна. Двоє.

Ка-ли-на-ма-ли-на, гол-ле по-ла-ма-ла,
 гол-ле по-ла-ма-ла, са-ма-ма-льо-ва-на.

Калина-малина, голле поламала,
 Голле поламала, сама мальована.
 Я й не мальована — така моя врода,
 Й а в мого татойка лучшая вигода.
 Кажуть мені люди, в свекрухи лучш буде,
 Свекруха, як мати, лягай, доню, спати.
 Свекруха, як мати: лягай, доню, спати,
 Бо тра рано встати, волики погнати.
 Сама рано встала, мене не збудила,
 Пішла до сусідки й мене й осудила.
 — Чужий волики на паші пасуться,
 Йя мое волики в хліві качаються.
 Я й молоденькая, ранеченько встала,
 Що ж ти зозуленька в лісі не кувала.
 Ранесанько встала, волики погнала,
 Волики женучи, та й плакати стала.
 Як почув мой милий, коники ведучи,
 — Чого, мила, плачеш, волики женучи?
 Чи того ж ти плачеш, що раненько встала,
 Чи того ти плачеш, що воли погнала?
 — Не того я плачу, що раненько встала,
 Йя того я плачу, свекруха лихая.
 Ти, мій милесенький, дома не ночуеш,
 Як свекруха лає, ти цього не чуеш.
 Ти, мій милесенький, дома не буваєш,
 Як свекорко наб'є, ти цього не знаєш.

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

ОЙ, ОРЕЛ, ТИ ОРЕЛ

Музична партитура для голосу. Темп: $\text{♩} = 72$.

Ой о-рел, ти о-рел, ти ле-та-єш ви-со-ко,
 ти ле-та-єш ви-со-ко, ти бу-ва-єш да-ле-ко.

Ой орел, ти орел, ти летаєш високо,
 Ти летаєш високо, ти буваєш далеко.
 Чи не був ти, орел, на Українушке родной,
 Чи не плаче-журиться оп'ять мати за мной?
 Вона плаче-журиться, ще й печалиться,
 За тобою, молодую, побивається.
 Ой мой батенько-цвіт, зав'язав мені світ,
 Моя мати-зоря рано замуж віддала.
 Моя мати-зоря рано замуж віддала,
 Й у велику сім'ю, у чужу сторону.
 А велика сім'я вечеряти сіла,
 А мене, молоду, послають по воду.
 Як по воду я йшла — як голубка гула,
 А з водою ішла — не наплакалася.
 А з водою йшла — не наплакалася,
 Под оконце подейшла — не наслухалася.
 Щось у хаті бурчить — мати сина учить:
 — Чо горілки не п'єш, чого жінки не б'єш?
 — Як же мені її пить — вона дуже гірка,
 — Як же мені її бить — вона в мене молода.
 — Вона вмє шить-варить, ще й до людей говорить,
 Ще й припічок пудмаже, без вечері спать ляже.

ОЙ КАЗАЛИ ЛЮДЕ-СУСИДИ

♩ = 84

Ой ка-за-ли лю-де су-сі-ди [га], що до ме-не
ба-тень-ко ї-де. Я-[га] ж йо-го жда-ла,
всю ні-чку не спа-ла, вс-ро-та не за-чи-ня-[ла].

Ой казали люде-сусіди, що до мене батенько їде,
Я ж його ждала, всю ночку не спала, ворота не зачиняла.
А мій батько їде та їде, ворота минає, минає,
Ноченька темна, а зіронька ясна, яка ж моя доля нещасна!
Ой казали люде-сусіди, що до мене матінка їде,
Я ж її ждала, всю ночку не спала, ворота не зачиняла.
А матінка їде та їде, ворота минає, минає,
Ноченька темна, а зіронька ясна, яка ж моя доля нещасна!
Ой казали люде-сусіди, що до мене брат мій приїде,
Я ж його ждала, всю ночку не спала, ворота не зачиняла.
А братічок їде та їде, ворота минає, минає,
Ноченька темна, а зіронька ясна, яка ж моя доля нещасна!
Ой казали люде-сусіди, що до мене сестра приїде,
Я ж її ждала, всю ночку не спала, ворота не зачиняла.
А сестриця їде та їде, ворота минає, минає,
Ноченька темна, а зіронька ясна, яка ж моя доля нещасна!
Ой казали люде-сусіди, що до мене милий приїде,
Я ж його не ждала, всю ночку проспала, ворота позачиняла.
А мій милий їде, та їде, ворота вчиняє, вчиняє,
Ноченька темна, а зіронька ясна, яка ж моя доля прекрасна!

НАСТУПИЛА ЧОРНА ХМАРА

♩ = 120 Одна

На-сту-пи-ла чор-гу-р-на хма-ра,
а за не-ю си-ва, чи є в сві-ті
та-ка дру-га як я не-ща-сли-ва?

Наступила чорна хмара, а за нею сива,
Чи є в світі така друга, як я нещаслива?
Скажи, мати, де терен є, піду наломаю,
Скажи, мати, де щастя є, піду пошукаю.
Ой, піду я лужком, лугом-долиною,
А там росте аж два куці, терен з калиною.
Я терену не ломаю, боюсь-поколюся,
Де я хожу, що я роблю — слізьми вмиваюся.
А терен ще зелененький — не треба ломати,
Як щастя є, само приїде — не треба шукати.
Чи ти мене, моя мати, в купелі купала,
Що ти мені, моя мати, щастя не вгадала.
Ой купала, моя доню, купала, купала,
За тобою лиха доля в купіль заглядала.

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

НА ГОРОДІ ЧОРНОБИЛЬ

♩ = 116 Одна

На го-ре-ді чор-но-биль лис-точ-ка-ми
сте-лить-ся, ой, по-ї-дем в те се-ло,
де мій ми-лий же-нить-ся!

Гурт

На городі чорнобиль листочками стелиться,
Ой, поїдем в те село, де мій милий жениться. (2)
Запрягай, брате, коня, коня білогривого,
Да й поїдем в те село, де весілля милого. (2)
Приїхали в те село, щось то нам не весело,
В'їзджаєм в подвір'ячко — в милого весіллячко. (2)
Ой Михайло, Михайло, щось до нас приїхало,
Чи твоя родинонька, чи першая жіночка? (2)
Ой Тетяно, Тетяно, застеляй столи гарно,
Давай мед-горілочку, вгощай мою жіночку. (2)
Тетяна це почула, на стіл похилилася,
На стіл похилилася, тяжко зажурилася. (2)
На городі чорнобиль, на нім жовти квіточки,
Чом ти мені не сказав, що в тебе є діточки? (2)
Ой Тетяно, Тетяно, зоставайся дівкою,
Зоставайся дівкою, а я їду з жінкою. (2)

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

ЗА ДУБРОВОЮ ВОЛІ ГНАЛА

♩ = 76 Одна

За дуб-ро во-ю, за дуб-ро-во ю-гу
во- [го] лі гна-ла, да й з дубро-во-ю-гу
ро- [гов] мов-ля-ла.

Гурт

За дубровою, за дубровою волі гнала,
Да й з дубровою розмовляла.
Ти дубровонька, ти дубровонька зелена,
Да й у три ряди садьоная.
Да й у три ряди, да й три ряди, й у три полі,
Да й сидить сокіл на тополі.
Да й сидить сокіл на тополі, (2)
Да й пое песні по неволі.
Ти, сокілоньку, ти, сокілоньку, й вчини волю,
Не зостав мене й удовою.
Не зостав мене, не зостав мене й удовою,
Да й хорошою молодою.
Да нехай же ж я, да нехай же ж я погуляю,
Так як рибонька, по Дунаю.
Так як рибонька, так як рибонька — краснопірка,
А я молода, так як дівка.
Так як рибонька, так як рибонька по-під льодом,
Так я, молода, своїм родом.

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

ОЙ, ПОЙДУ Я В ГОСТИ

♩ = 92 Одна Гурт

Ой пої-ду я в гос-ти в се-ре-ду,
а мой ми-лий да й по-пе-ре-ду.

Ой поїду я в гості в середу,
А мой милий да й попереду.
— Ой добридень, моя й тещенько!
— Здоров, здоров, да мой зятеньку!
Й узяв дочку, як каліночку,
Й а висушив на біліночку.
Не я й сушив, да й сушила весна,
Що й всю весну да й стоялі кросна.
Ходи, мила, хури гною накідять,
— Пожди, милий, треба кросна дотикать.
— Ходи, мила, хоч один возочок,
— Пожди, милий, хай одпаде пруточок.
Нить нититця, бердо бердитця,
Щось на мене милий сердитця.
Ой сердитця, да ще й бити буде,
Да й нікому боронити мене.
Є й у мене дитинонька мала,
То й то буде оборона моя.

ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ

ПОСЕЮ ГОРОХ

♩ = 68 Одна Гурт

1. По-се-ю го-рох- без по-ри по-сох,
2-3. По-се-ю пше-ні-цу
по-се-ю пше-ні-цу- пе-ре-бер-ні-цу.
2-3. я в бать-ка бу-ла

Посею горох — без пори посох,
Посею пшеницу-переберніцу.
Посею пшеницу-переберніцу,
Я в батька була — перебирала.
Я в батька була — перебирала,
Гарним женихам ганьбу давала.
Гарним женихам ганьбу давала,
За негодяя замож попала.
За негодяя замож попала,
За негодяем доля пропала.

ПАСЛА ДІВКА ЛЕБЕДІ

Одна

Пас-ла дев-ка ле-бе-ді на зе-ле-ній
 ле-ва-ді. Ой до-ле ж мо-я,
 де-сь ти з во-до ю поп-лив-ла? поп-лив-ла?

Пасла дівка лебеді на зеленій леваді.
 Ой доле ж моя, десть ти з водою попливла?
 Ой ти доле, всім не мила, чом ти мене не втопила?
 Ой доле ж моя, чом ти з водою попливла?
 Як не бачу-гірко плачу, літа свої марно трачу.
 Ой доле ж моя, десть ти з водою попливла?
 Лучше було б утопитись, чим з миленьким розлучитись.
 Ой доле ж моя, десть ти з водою попливла.

ОЙ, У ПОЛІ ПОЛІ

Одна Гурт

Ой у по-лі, по-лі, рос-ло два ду-бо чки.
 Ге-й, схи-ли-ли-ся вер-хи до ку-по [о] чки.

Ой, у полі росло два дубочки.
 Ге-й, схилилися верхи до купочки. (2)
 Ой да схилилися верхи до купочки,
 Ге-й, вилятало з туль два голубочки. (2)
 Ой да повсядалі поміж каліною,
 Ге-й, говорілі самі між собою. (2)
 Ой да говорілі самі між собою,
 Ге-й, горе жити тому халастому. (2)
 Ой да горе жити тому халастому.
 Ге-й, а ще горше тому жонатому. (2)
 Того жонатого беруть й у солдати,
 Ге-й, плаче жінка ще й рідная мати. (2)
 Ой, де мати плачке-там річенька тече,
 Де мила ридає — там роси немає.

ОЙ ПОЇХАВ МІЙ ВАНЮША

$\text{♩} = 80$ Одна

Ой, по-ї-хав мій Ва-ню-ша на про-кля-ту-ю во-йну,
 та й по-ки-нув Ка-те-ри-ну на ха-зя-йстві са-му.

Ой поїхав мій Ванюша на проклятую войну,
 Та й покинув Катерину на хазяйстві саму. (2)
 В неї ненька нерідная та й недобрая була,
 Лист дрібненький написала, та... й у полк й оддала. (2)
 Твоя жінка Катерина та й розбалована, (2)
 Й усіх хлопців, чоловіків попринаджувала. (2)
 Й усіх коні воронії позаїжджувала, (2)
 Й усі коні воронії позаїжджувала, (2)
 Й усі вози та гачанки порозкатувала. (2)
 Й усі вози та гачанки порозкатувала,
 Й усі стайні та амбари позасмічувала. (2)

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО

$\text{♩} = 64$ Одна

1-5. Ой вер-бо, вер-бо, вер-бо ряс-на-я,
 6-9. А я ж мо-ло-да
 хто ж те-бе роз-вив? Вес-на крас-на-я.

— Ой вербо, вербо, рясная,
 Хто ж тебе розвив? Весна красная.
 — Мене розвила темна ніченька,
 Що я в матьонки одиниченька.
 Що я в матьонки одним-їдна,
 Мене матьонка не жаловала.
 Мене матьонка не жаловала,
 За п'яниченьку замож оддала.
 Я п'яничині рада-не рада,
 Бо його веде з корчми громада.
 А я ж молода, о-хох, да й о-хох,
 Котятца сльозки, як дрібен горох.
 Котятца сльозки з гори до землі,
 А люде й кажуть, що й добренько мні.
 А люде й кажуть, що й добренько мні,
 Що й добренько мні жить на чужині.
 Котятца сльозки, та як із ведра,
 А люде й кажуть, що то із добра.

ПІД БІЛОЮ БЕРЕЗОЮ

♩ ≈ 66 Одна

Під бі-ло-ю бе-ре-зо-ю,
Гурт під бі-ло-ю бе-ре-зо-ю,
си-дів брат-ко із сест-ро-ю.

Під білою березою (2)
Сидів братко із сестрою.
Сестра брату платок шие, (2)
Шие вона, вишиває.
Шие вона, вишиває, (2)
Дрібні сльози проливає.
Ой, чого ж ти, сестро, плачеш, (2)
Чи ти з мене плати хочеш?
Я не хочу, брате, плати — (2)
Нас родила одна мати.
Нас єдна мати родила, (2)
Та не одним щастям вділила.
Тобі дала воли-корови, (2)
Мені дала чорнії брови.
Прийди, сестро, й у неділю, (2)
То я тобі щастя вділю.

ОЙ ДУМА МОЯ, ДУМА

♩ ≈ 120

Ой ду-ма мо-я, ду-ма, гой! Ду-ма, мо-я ду-ма,
3. ой! не под мислі жо-нку взяв,
ой зви-ла ба-[а]-ри-на з у-ма.
ох, ко-лі б є-[є] і Бог прибрав.

Ой дума моя, дума, гой!
Дума моя, дума,
Ой звела барина з ума.
— Чого барин зажурились,
чого барин зажурились?
Ой що молодий ожанівсь.
Не под мислі жонку взяв,
Не под мислі жонку взяв,
Ой колі б єї Бог прибрав.
Колі б єї Бог прибрав,

Колі б єї Бог прибрав,
Ой то я й пошов, погуляв.
Той пошов би меж дявки,
Той пошов би меж дявки,
Ой меж чарвоні ягодки.
Й усі девки як девки,
Й усі девки як девки,
Ой тільки й одна не така.
Тільки й одна не така,
Тільки й одна не така,
Ой мойой мілоей сястра.

ОЙ УПАВ СНІЖОК

48 Одна Гурт

1. Ой у- пав сні- жок та й на бе- ре- жок

2-6. Ой лу- че ж бу- ло
та [і] роз-лив- ся ой з во- до- [го]- в - и.

Ой упав сніжок та й на моріжок,
Та й розлився ой з водою. (2)
Ой лучше ж було та й дівчиною,
Чим тепер й удовою. (2)
Ой походжено, ой поброджено,
Та й понад морем кіньми. (2)
Ой то не кіньми, ой то не кіньми,
То журавлиця з дітьми. (2)
Ой вона ходить, ой вона бродить,
Все журавка шукає. (2)
Ой знайшла вона та й у полі,
Та й високу могилу. (2)
Ой є тут же я та й з журавками,
Та й мабуть шо й загинув. (2)

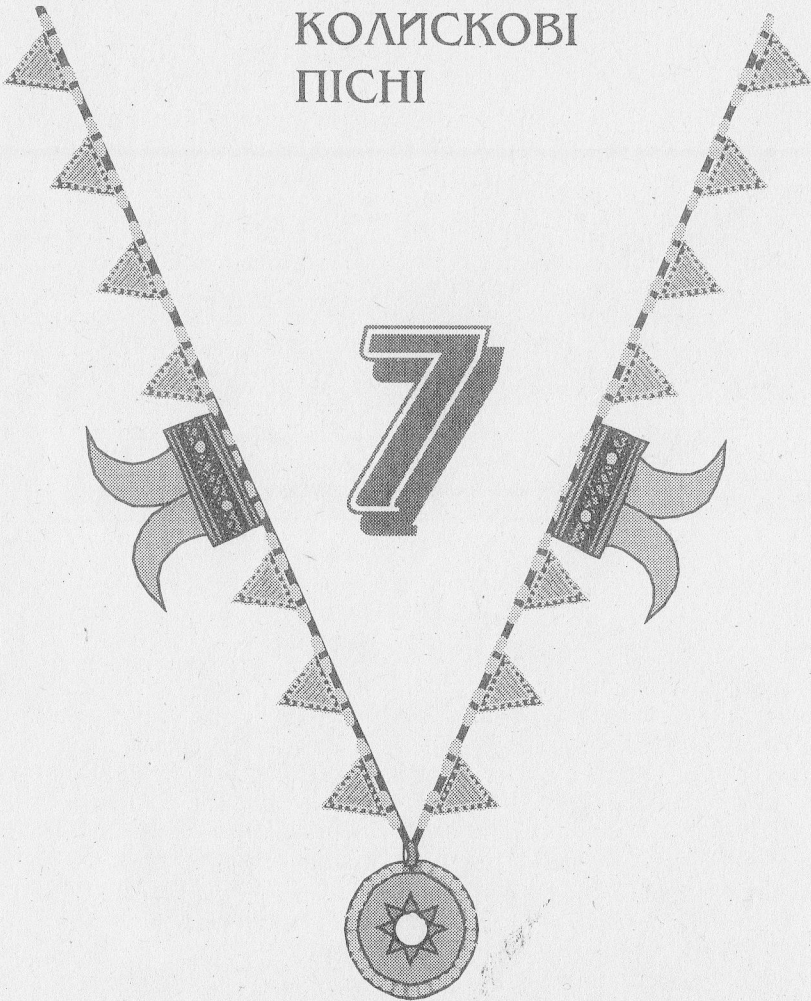
Під час запису концертної програми на
рівненському обласному радіо. 1990 рік.

На фото: Раїса
Ципун (справа) та
Наталія Рябік.

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

7

КОЛИСКОВІ ПІСНІ

КОЛИХАЛА Я

1. Ко-ли-ха-ла я, ко-ли-ха-ла я

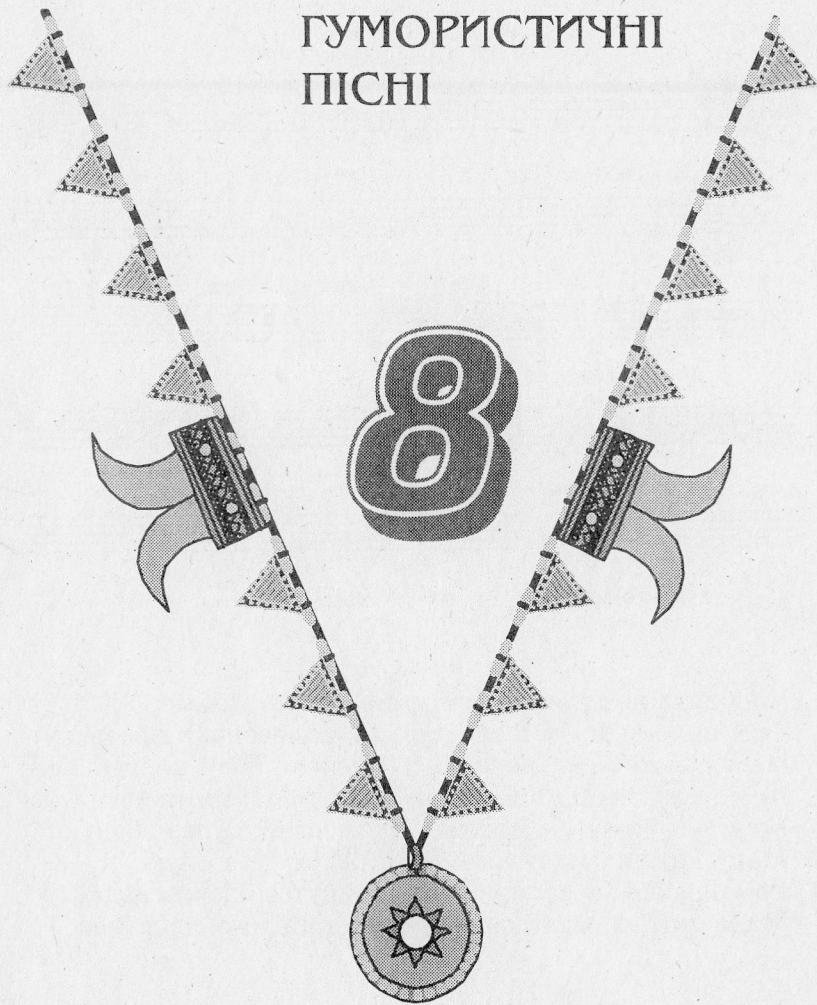
2. не жаль же мені
ди-ти-нонь-ку ма-лень-ку,

та й по-ло-ми-ла, та й по-ло-ми-ла

в ко-ли-сонь-ки но-вень-ку.

Колихала я, колихала я дитиноньку маленьку,
Та й поломила, та й поломила в колисоньки ніженьку.
Не жаль же мені, не жаль же мені та й тої колисоньки,
Лише мені жаль, лише мені жаль малої дитиноньки.
Бо колисоньку, бо новенькую за день, за два збудую,
Малу дитину, малу дитину за рочок не згодую.
Бо колисонька, бо новенькая з крутого деревенька,
Мала дитина, мала дитина - з-під щирого серденька.

ГУМОРИСТИЧНІ ПІСНІ

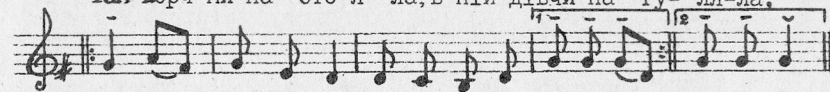
ГУМОРИСТИЧНІ ПІСНІ

ТАМ КОРЧМИНА СТОЯЛА

Там корч-ми-на сто-я-ла, в ній дівчи-на гу-ля-ла.

Гей-гей, у-ха-ха, в ній дівчина гу-ля-ла. // гу-ля-ла.

Там корчмина стояла, в ній дівчина гуляла.
 Гей-гей, у-ха-ха, в ній дівчина гуляла. (2)
 В ній дівчина гуляла, на козака моргала.
 Гей-гей, у-ха-ха, на козака моргала (2)
 — Ти, дівчино молода, чи ти любиш козака?
 Гей-гей, у-ха-ха, чи ти любиш козака?
 — Я козака не люблю, за козака не піду.
 Гей-гей, у-ха-ха, за козака не піду. (2)
 Козак вийняв си ножа, одтяв дівці волосся.
 Гей-гей, у-ха-ха, одтяв дівці волосся. (2)
 Одтяв дівці волосся, а сам утік до ліса.
 Гей-гей, у-ха-ха, а сам утік до ліса. (2)
 В лісі варта стояла і козака спіймала.
 Гей-гей, у-ха-ха, і козака спіймала. (2)
 Як козака спіймала, руки-ноги зв'язала.
 Гей-гей, у-ха-ха, руки-ноги зв'язала. (2)
 Руки-ноги зв'язала, та й до тюрми віддала.
 Гей-гей, у-ха-ха, та й до тюрми віддала. (2)

ВАСИЛИХА

♩ = 108 Одна

Ва- сіль до- брий, Ва- сіль до- брий,
Гурт
Ва- си- ли- ха ли- ха, все ро- бо- ту
по- ро- би- ла - йде до- до- му сти- ха.

Василь добрий, Василь добрий, Василиха лиха,
Всю роботу поробила - йде додому стиха. (2)
Всю роботу поробила, новими серпами,
А мій милий, чорнобривий, гуляє з кумами. (2)
— Да й годі, годі, мій миленький, з кумами гуляти,
Пора снопи поносити, в копи поскладати. (2)
— Я їх не жав, я їх не жав, не буду носити,
Пішла геть, задрипанка, бо ще й буду бити. (2)
— Ой, хоч же ж я, задрипанка, проте господиня,
Штири купи сміття в хаті, ще й на п'яту змела. (2)
Приїхали купці з міста сміття купувати.
Дають мені сороківку, я й не хочу брати. (2)
Да й кажуть мені старі люди на поле звозити,
То й там буде по сто кіп пшениці родити. (2)
Як вродило на тім полі та й сто кіп пшениці,
Набрав Василь Василісі зелену спідницю. (2)
Ой Василю, подивися - зелена спідниця,
Сюди-туди подивлюся - гарна молодичя!

ЗА ЩО МЕНЕ МАТИ БИЛА

♩ = 116 Одна

За що ме- не ма- ти би- ла, за я- кі-ї вчин-ки?
Всі
Чи я є- ї не нап-ря-ла за рік три по-чин-ки?

За що мене мати біла за якії вчинки?
Чи я єї не напярала за рік три починки? (2)
А одного - на Петра, другий - на Миколи,
А третього почала - лежав до Покрови. (2)
Не сама ж я пряла, кума помагала,
Дала кумі миску круп, ще й три куски сала. (2)
А за тую годинку, що кума пряла,
Сюди-туди повернулась, та й до хлопців драла. (2)
А за тее драла мене мати біла,
Щоб я більше та й до хлопців драла не робила. (2)

А Я ВЧОРА В КУМИ

♩ = 88 Одна

А я вчо- ра в ку- ми, і сьо- год- ні в ку- ми,
Всі
а я завт- ра ку- му, та й до се- бе заз- ву.

А я вчора в куми, і сьогодні в куми,
А я завтра куму та й до себе зазву. (2)
А я завтра куму та й до себе зазву,
Чим я свою куму та й приймати буду? (2)
Ой найму я стрільця, хай уб'є горобця,
А з того горобця та й сім страв наварю. (2)
Та й сім страв наварю, ще й ковбас начиню,
А із тих реберець я зварю холодець. (2)
Ой продам я крильця, да й куплю видельця,
Отоді я куму да й приймати буду. (2)
— Ой, пий, кума, їж, не засалюйся,
То в рукав. То в карман не закладувайся. (2)
— Ой наїлася, ой напилася,
Да й насилу додому покотилася. (2)

НАСІЯЛА СІМ РЯДІВ ОГІРКІВ

♩ = 168

На- сі- я- ла сім ря- дів о- гір- ків,
на- сі- я- ла сім ря- дів о- гір- ків,
о- гір- ків да о- гір- ків, сім ря- дів о- гір- ків.

Насіяла сім рядів огірків, (2)
Огірків да огірків, сім рядів огірків.
Там стояло сім рядів парубків, (2)
парубків да парубків, сім рядів парубків.
Попереду гарний хлопець стояв (2)
Ой стояв, стояв, стояв, гарний хлопець стояв.
Він дівчину за рученьку держав, (2)
Ой держав, держав, держав, за рученьку держав.
Ой дівчино, ти моя, ти моя, (2)
Ой моя, моя, моя, ти дівчино моя.
Ой дівчино, ти мні чари дала, (2)
Ой дала, дала, дала, ти мні чари дала.

ГУМОРИСТИЧНІ ПІСНІ

ОЙ МУЗИЧЕНЬКИ, НЕВЕЛІЧЕНЬКІ

$\text{♩} = 128$

Ой му-зи-чень-ки, не-ве-лі-чень-кі
зве-лі ме-не з ро-зу-ма ве-чор-ни-чень-ки.

Ой музиченьки, невеліченькі,
Звелі мене з розума вечорниченьки.
Вечорниці, вечорниці, любее гуляння,
Поехало в чисте поле моє мальовання.
Ой нащо мне мальовать, моя муля вдома,
Ой нащо мне цоловать, моя чорноброва.
Чорноброва, чорноброва, поїхала в ліс по дрова,
Нарубала штири вози, поставила на дорози.
Зачапилася за пень, простояла цілий день,
Нарубала лучини, що б парубки любили.

ГУМОРИСТИЧНІ ПІСНІ

ОЙ, МУЗИКИ МОЇ

$\text{♩} = 120$ Одна Гурт

Ой, му-зи-ки мо-ї, та й заг-рай-те ме-ні,
не-хай же я по-гу-ля-ю у сво-йой сто-ро-ні.

Ой, музики мої, та й заграйте мені,
Нехай же я погуляю у своїй стороні. (2)
Нехай же я погуляю, як рибонька по Дунаю,
Як рибонька попуд льодом, я, молода, своїм родом. (2)
Сажу редьку, сажу редьку, сажу, поливаю,
Рости, редька-чепуредька, на зиму сховаю. (2)
Іще редька не зійшла, — кажуть, що гіркая
Ще свекрухи не діждалась, — кажуть, що лихая. (2)
Ой, мамцю моя, любить мене Кузьма,
Як я з хати, він за п'яти: — Щебетушко моя! (2)
Ой щоб тебе щебетала лихая година!
Через твоє щебетання мене мати біла. (2)
Ой казали вороги, що я не вженюся,
А я собі таку взяв, що й не надивлюся. (2)
Положив би я в кишені — в кишені помнеться,
Посажу я на долоні — до хлопців сміється. (2)
Ой казали вороги, говорили люди,
Що у мене, молодої, жениха не буде. (2)
І зозулька кує, і жених в мене є,
Тепер моїм ворожейкам на погибель іде. (2)
Ой казали вороги, щоб ми тут не були,
А ми тут, а ми там, та й на злость ворогам. (2)

КОЗАЦЬКІ
ТА
РЕКРУТСЬКІ
ПІСНІ

КОЗАЦЬКІ ТА РЕКРУТСЬКІ ПІСНІ

ВИ Ж ПОЛЯ, ВИ Ж ПОЛЯ

♩ = 40 Одна Гурт

Ви ж по-ля [га], ви ж по-ля [га], ви ши-ро-кі по-ля [га],
чо-м] на ва-ших по-лях да й вро-жа-ю не-ма?

Ви ж поля, ви ж поля, ви широкі поля
Чом на ваших полях, да й врожаю нема?
Оно тільки врожай-кучерява верба.
Під тією вербою козак вбітой лежить.
Під тією вербою козак вбітой лежить,
Над його головою конь вороний стоїть.
Ой, не стой, сівой конь, над моєю головою,
Да й бежи, сівой конь, к отцу-матері родной.
Не кажи, сівой конь, що я вбітой лежу,
Та й скажи, сівой конь, що засватаний хожу.
Засватала мене куля бистренькая,
А звенчала мене шабля гостренькая.

А В СУБОТУ УНОЧІ

♩ = 72

А в су-бо-ту у-но-чі зби-ра-ли-ся ба-га-чі.
Гей, гей у-ха-ха, зби-ра-ли-ся ба-га-чі.

А в суботу уночі збиралися багаті.
Гей-гей, у-ха-ха, збиралися багаті.
Збиралися вговорать, которого в солдати оддать?
Гей-гей, у-ха-ха, которого в солдати оддать?
Як оддаймо багача-буде жалю ше й плача.
Гей-гей, у-ха-ха, буде жалю ше й плача.
Як оддаймо сироту - без жодного клопоту.
Гей-гей, у-ха-ха, без жодного клопоту.
Ой одна сестра є та й та плаче, журиться.
Гей-гей, у-ха-ха, та й та плаче, журиться.
Не плач, сестро, не журись, тоді, сестро, заплачеш.
Гей-гей, у-ха-ха, тоді, сестро, заплачеш.
Тоді, сестро, заплачеш, як на ринку зобачиш.
Гей-гей, у-ха-ха, як на ринку зобачиш.
Як на ринку зобачиш, на сивому конику.
Гей-гей, у-ха-ха, на сивому конику.
На сивому конику, ще й шабелька при боку.
Гей-гей, у-ха-ха, ще й шабелька при боку.
Ще й шабелька при боку, й у чорному колпаку.
Гей-гей, у-ха-ха, й у чорному колпаку.

ОЙ ЗА ВАЛОМ, ЗА ВАЛОМ

♩ = 84 Одна

Ой за ва-лом, за ва-лом, гей [і]
Гурт
ой за ва-га-лом ва-лом зе-ле-не-гень-ким
там де-вчи-ни на ой да бра-ла льон.

Ой за валом, за валом, гей!
Ой за валом, валом зелененьким,
там девчина, ой да брала льон.
Там девчина брала льон, гей!
Вона брала, брала, вибирала,
всю й долину що й слала.
Всю й долину що й слала, гей!
Полюбила парня молодого,
що й всі люди сміютца.
Що й всі люди сміютца, гей!
Да й на того парня молодого
два кайдани куютца.
Два кайдани куютца, гей!
А й скувалі парня молодого,
назад ручки зв'язалі.

Після концертного виступу
1997 р.

ПРИМІТКИ

ОЙ, ДЯДЬКУ, ДЯДЬКУ. Зап. Шавурською О. у с. Катеринівка Житомирського р-ну Житомирської обл. Від Г. Ковтун. Нотація Р. Цапун.

ОЙ КОТИЛАСЯ СНІГОВА ГРУДА. Зап. Р. Цапун у с. Будичани Чуднівського р-ну Житомирської обл. від О. ЦАПУН та В. Цапун. Нотація Р. Цапун.

ОЙ, НАДЕНЬ ШУБКУ. Зап. Л. Маринич у с. Березово Рокитнівського р-ну Рівненської обл. Нотація Л. Гапон.

ОЙ ТАМ ГАННУХНА. Зап. В 1987р. фольклорно-етнографічною експедицією РДІК кер. Р. Цапун від гурту жінок с. Залав'є Рокитнівського р-ну на Рівненщині. Нотація Т. Васечко

ОЙ ЯСНА, ЯСНА НА НЕБІ ЗОРЯ. Зап. О. Шавурською у с. Катеринівка Житомирського р-ну на Житомирщині. Нотація Р. Цапун.

ПАНЕ ГОСПОДАРУ, ВИЙДИ-НО НА ДВІР. Зап. О. Шавурською у с. Катеринівка Житомирського р-ну на Житомирщині. Нотація Р. Цапун.

ПРИЛЕТІЛА ЛАСТІВОНЬКА. Зап. Р. ЦАПУН у 1985р. Від В. Цапун та О. Цапун в с. Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Т. Васечко.

ЧЕРЕЗ ПОЛІ ШРОКЕС. Зап. Р. Цапун у 1994р. Від Гаврильчик Л. Т., Мисонець О. А., Радько В. Г. в с. Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р. Цапун.

ЩОДРИК, ЩОДРИК, ЩОДРІВОЧКА. Фонди ОНМЦ. Зап. в Корецькому р-ні на Рівненщині. Нотація Т. Васечко.

ЩО ТО ЗА ПРЕДИВО. Зап. В. Якимець у 1987р. від своєї баби у с. Степань Сарненського р-ну на Рівненщині.

Нотація Л.Гапон.

ВЕСНА, ВЕСНА, ВЕСНЯНОЧКА. Зап. Р.Цапун у 1990р. від фольклорного ансамблю с.Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ВИХОДЬТЕ ДІВЧАТА. Зап. Г.Світлана від своєї баби у с.Колодежі Горохівського р-ну на Волині в 1996р. Нотація Р. Цапун.

ОЙ ТРАВКО-МУРАВКО. Зап. Р.Цапун від учасників фольклорного ансамблю "Троян" с.Люхча Сарненського району на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ВЕСНЯНОЧКА, ДЕ ТВОЯ ДОЧКА? Зап. І.Синельником на Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

ЗІМОВАЛА, ВЕСНУ ЖДАЛА. Зап. О.Орнарівч в Рокитнівському р-ні на Рівненщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ ВІЙДУ Я НА РІЧЕНЬКУ. Зап. в 1987р. фольклорно-етнографічною експедицією РДІК у складі Р.Цапун (кер.), І.Синельникова, В.Якимця, Я.Зінька від гурту жінок с.Рокитно Рокитнівського р-ну на Рівненщині. Нотація Т.Васечко.

ОЙ НА ГОРІ ПИЛЬ ПРИПАВ. Зап. в січні 1986р. Р.Цапун від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ПОКОТИВСЬ ДИМ. Зап. О.Шавурською в с.Катеринівка Житомирського р-ну на Житомирщині від Г.Ковтун. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ЛЬОНКУ МІЙ, ЛЬОНКУ. Зап. О.Шавурською в с.Катеринівка Житомирського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРІЛКА. Зап. О. Шавурською в с.Катеринівка Житомирського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ЧИЙ ТО ГУСИ ГРЕЧЕНЬКУ З'ЇЛИ. Зап. в січні 1986р. Р.Цапун від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

В ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР. Зап. Р.Цапун. в січні 1994р. У

с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині від Багули В.Нотація Р.Цапун.

ОЙ ПУЩУ СТЯЛУ. Зап. І.Синельником від своєї баби Степаниди в с.Російські Пилипи Чуднівського р-ну Житомирської обл. Нотація Л.Гапон.

ОЙ СТРЕЛІЛА СТРЕЛА. Фонди ОНМЦ. Нотація Р.Цапун.

ПЕТРОВИЧКА. Зап. І.Синельников на Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ МОЛОДАЯ Й МОЛОДИЦЕ. Зап. Р.Цапун у 1985р. від Л.А.Луцюк в с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ, УГОРУ СОНЦЕ ЙДЕ. Зап. Р.Цапун у 1985р. від Л.А.Луцюк в с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

А В ГОРОДІ РОМАН РОДИТЬ. Зап. Р.Цапун у 1994р. від гурту жінок с.Стовпів Чуднівського р-ну Житомирської обл. Нотація Р.Цапун.

ОЙ НА ГОРОДІ ЛОПУХ. Зап. Р.Цапун у квітні 1992р. від своєї баби Гапки в с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ НА ІВАНА. Зап. В 1987р. фольклорною експедицією РДІК у складі Р.Цапун, І.Синельникова, В.Якимця, Я.Зінька, Я.Камінського від гурту жінок с.Рокитно Рокитнівського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ НА ІВАНА. Зап. В 1987р. фольклорною експедицією РДІК у складі Р.Цапун (кер.), І.Синельникова, В.Якимця, Я.Зінька, Я.Камінського від гурту жінок с.Залав'є Рокитнівського р-ну. Нотація Р.Цапун.

НА ІВАНА КУПАЛА. Зап. В 1994р. фольклорною експедицією РДІК у складі Р.Цапун, Н.Мельник від фольклорного ансамблю "Троян" с.Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ЯРОВА ПШЕНИЦЯ. Зап. Т.Мурашко на Київщині.
Нотація Л.Гапон.

ПОЛИНЬ, СОКОЛЮ, ПО ПОЛЮ. Зап. Н.Рябіік на
Волині. Нотація Р.Цапун.

А ДІВЧИНИНА МАТИ. Зап. Р.Цапун,
Н.Воляницькою у жовтні 1985р. від Л.А.Луцюк в
с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація
Р.Цапун.

О Й У МІСЯЦА ДВА РОЖКИ. Зап. Р.Цапун,
В.Власюк у липні 1986р. від Л.Вахнюк в с.Кузьмівка
Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ ПОДРЕЖЕНЬКИ, ВИ ГОЛУБОНЬКИ. Зап.
І.Синельников на Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

А БРАТ СЕСТРУ ЗА СТИЛ ВЕДЕ. Зап. В 1987р.
фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від
фольклорного ансамблю с.Залав'є Рокитнівського р-ну на
Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ЗАПАЛІ МАТІ СВЄЧКУ. Зап. в лютому 1987р.
фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від
фольклорного ансамблю с.Залав'є Рокитнівського р-ну на
Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

НЕ СІЯЛА НЕ ОРЛА. Зап. в січні 1986р. Р.Цапун
від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на
Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ПОСЄЮ ОГІРОЧКИ. Зап. І.Синельников на
Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ КАПУСТА, ТИ РОЗСАДА. Зап. в січні 1986р.
Р.Цапун від своїх батьків В.Цапун, О.Цапун. Нотація
Р.Цапун.

ОЙ НА МОРІ, НА МОРІ. Зап. в лютому 1987р.
експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від гурту жінок
с.Рокитно Рокитнівського р-ну на Рівненщині.

НЕ ЙДИ, ДЄВКО ГОРОЮ. Зап. Куришко Пімен в
с.Карасин Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація
Л.Гапон.

ЙШОВ БРАТКО З СЕСТРОЮ. Зап. Куришко Пімен
в с.Карасин Сарненського р-н на Рівненщині. Нотація
Т.Васечко.

НА БЕРЕЗУ ДИМ СХИЛЯЄ. Зап. Р.Цапун у липні
1986р. від Л.Вахнюк в селі Кузьмівка Сарненського р-ну
на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

КАЛИНА-МАЛИНА. Зап. Р.Цапун у липні 1986р. від
Л.Вахнюк в с.Кузьмівка Сарненського р-ну на
Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ОРЕЛ, ТИ ОРЕЛ. Зап. у липні 1986р.
фольклорною експедицією у складі Р.Цапун, В.Власюк в
с.Велике Вербче Сарненського району на Рівненщині від
гурту жінок. Нотація Р.Цапун.

ОЙ КАЗАЛИ ЛЮДЕ-СУСІДИ. Зап. у лютому 1987р.
фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від
гурту жінок с.Рокитно Рокитнівського р-ну на
Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

НАСТУПИЛА ЧОРНА ХМАРА. Зап. в січні 1986р. від
гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на
Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

НА ГОРОДІ ЧОРНОБИЛЬ. Зап. в жовтні 1985р.
Р.Цапун від своєї тітки Л.А.Луцюк в с.Будичани
Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ЗА ДУБРОВОЮ ВОЛІ ГНАЛА. Зап. в липні 1986р.
учасниками фольклорної експедиції Р.Цапун (кер.),
В.Власюк, Я.Лозовий, Ю.Ворон, О.Грабова, Т.Кухарук,
А.Кравець від фольклорно-етнографічного ансамблю
“Троян” с.Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині.
Нотація Р.Цапун.

ОЙ ПОЙДУ Я В ГОСТИ. Зап. в червні 1990р.
Р.Цапун від фольклорного ансамблю “Троян” с.Люхча
Сарненського р-ну на Рівненщині. Розш. Р.Цапун.

ПОСЄЮ ГОРОХ. Зап. в червні 1990р. Р.Цапун від
фольклорного ансамблю “Троян” с.Люхча Сарненського
р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ПАСЛА ДЄВКА ЛЕБЕДІ. Зап. в Рокитнівському р-ні на Рівненщині Т.Васечко. Нотація Т.Васечко.

ОЙ У ПОЛІ, ПОЛІ. Зап. в лютому 1987р. фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від гурту жінок с.Рокитно Рокитнівського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ПОЇХАВ МІЙ ВАНЮША. Зап. в січні 1986р. від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО. Зап. в червні 1990р. Р.Цапун від фольклорно-етнографічного ансамблю "Троян" с.Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ПІД БІЛОЮ БЕРЕЗОЮ. Зап. Т.Мурашко на Київщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ ДУМА, МОЯ ДУМА. Зап. І.Синельников в с.Бігунь Овруцького р-ну на Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

ОЙ УПАВ СНІЖОК. Зап. І.Синельников в с.Бігунь Овруцького р-ну на Житомирщині. Нотація Л.Гапон.

КОЛИХАЛА Я. Зап. Н.Романів на Івано-Франківщині. Нотація Л.Гапон.

ТАМ КОРЧМИНА СТОЯЛА. Зап. в с.Підгородне Нестерівського р-ну на Львівщині. Записав С.Макух. Нотація Р.Цапун.

ВАСИЛИХА. Зап. Р.Цапун в 1985р. від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

ЗА ЩО МЕНЕ МАТИ БИЛА. Зап. Р.Цапун в 1985р. від гурту жінок с.Топільно Рожищенського р-ну на Волині. Нотація Р.Цапун.

А Я ВЧОРА В КУМИ. Зап. Р.Цапун в жовтні 1985р. від гурту жінок с.Будичани Чуднівського р-ну на Житомирщині. Нотація Р.Цапун.

НАСІЯЛА СІМ РЯДІВ ОГІРКІВ. Зап. С.Шевчук в с.Крупове Дубровицького р-ну на Рівненщині від

У.П.Кот. Нотація Л.Гапон.

ОЙ МУЗИЧЕНЬКИ, НЕВЕЛІЧЕНЬКІ. Зап. в лютому 1987р. фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від гурту жінок с.Рокитно Рокитнівського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ОЙ, МУЗИКИ МОЇ. Зап. в липні 1986р. фольклорною експедицією РДІК у складі Р.Цапун, В.Власюк, О.Грабова від Л.О.Вахнюк в с.Кузьмівка Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ВИ Ж ПОЛЯ, ВИ Ж ПОЛЯ. Зап. в Зарічненському р-ні на Рівненщині фольклорною експедицією РДІК. Нотація Л.Гапон.

А В СУБОТУ УНОЧІ. Зап. в липні 1986р. Р.Цапун в с.Кузьмівка Сарненського р-ну на Рівненщині від Л.О.Вахнюк. Нотація Т.Васечко.

ОЙ ЗА ВАЛОМ. Зап. в липні 1986р. фольклорною експедицією РДІК (кер. Р.Цапун) від фольклорно-етнографічного ансамблю "Троян" с.Люхча Сарненського р-ну на Рівненщині. Нотація Р.Цапун.

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО	3
КАЛЕНДАРНО-ОБРЯДОВІ ПІСНІ	
КОЛЯДКИ ТА ШЕДРІВКИ	8
ОЙ, ДЯДЬКУ, ДЯДЬКУ	9
ОЙ, КОТИЛАСЯ СНІГОВА ГРУДА	10
ОЙ, НАДЕНЬ ШУБКУ	11
ОЙ ТАМ ГАННУХА	12
ОЙ ЯСНА, ЯСНА НА НЕБІ ЗОРЯ	13
ПАНЕ ГОСПОДАРЮ, ВИЙДИ-НО НА ДВІР	14
ПРИЛЕТІЛА ЛАСТІВОНЬКА	15
ЧЕРЕЗ ПОЛЕ ШИРОКЕ	16
ЩОДРИК, ЩОДРИК, ЩОДРІВОЧКА	17
ЩО ТО ЗА ПРЕДИВО (колядка)	18
ВЕСНЯНКИ ТА ВЕЛИКОДНІ ПІСНІ	20
ВЕСНА, ВЕСНА, ВЕСНЯНОЧКО	21
ОЙ ВИХОДЬТЕ, ДІВЧАТА	22
ОЙ ТРАВКО-МУРАВКО	23
ОЙ ВЕСНЯНОЧКА, ДЕ ТВОЯ ДОЧКА?	24
ЗІМОВАЛА, ВЕСНУ ЖДАЛА	25
ОЙ ВІЙДУ Я НА РІЧЕНЬКУ	26
ОЙ НА ГОРІ ПИЛЬ ПРИПАВ	27
ОЙ ПОКОТИВСЬ ДИМ ПО ГОРІ	28
ОЙ ЛЬОНКУ МІЙ, ЛЬОНКУ	29
ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРИЛКА	30
ЧИЙ ТО ГУСИ ГРЕЧЕНЬКУ З'ЇЛИ	31
В ЧИСТИЙ ЧЕТВЕР	32
ОЙ ПУЩУ СТЯЛУ	33
ОЙ, СТРЕЛІЛА СТРЕЛА	34
ПЕТРІВЧАНІ ТА КУПАЛЬСЬКІ ПІСНІ	36
ПЕТРОВИЧКА	37
ОЙ МОЛОДАЯ Й МОЛОДИЦЕ	38
ОЙ, УГОРУ СОНЦЕ ЙДЕ	39
А В ГОРОДІ РОМАН РОДИТЬ	40
ОЙ НА ГОРОДІ ЛИПУХ	41
ОЙ НА ЙВАНА	42
ОЙ НА ЙВАНА	43
НА ІВАНА КУПАЛА	44
ЖНИВАРСЬКІ ПІСНІ	46
ЯРОВА ПШЕНИЦЯ	47
ПОЛИНЬ, СОКОЛЮ, ПО ПОЛЮ	48

ВЕСІЛЬНІ ПІСНІ	50
А ДІВЧИНИНА МАТИ	51
ОЙ У МІСЯЦА ДВА РОЖКИ	52
ОЙ, ПОДРУЖЕНЬКИ, ВИ ГОЛУБОНЬКИ	53
А БРАТ СЕСТРУ	54
ЗАПАЛІ, МАТІ, СВІЧКУ	55
ПІСНІ З ОСОБИСТОГО ТА РОДИННОГО ЖИТТЯ	56
НЕ СІЯЛА, НЕ ОРАЛА	57
ОЙ ПОСЕЮ ОГІРОЧКИ	58
ОЙ КАПУСТА, ТИ РОЗСАДА	59
ОЙ НА МОРІ, НА МОРІ	60
НЕ ЙДИ, ДІВКО, ГОРОЮ	61
ЙШОВ БРАТКО З СЕСТРОЮ	62
НА БЕРЕЗУ ДИМ СХИЛЯЄ	63
КАЛИНА-МАЛИНА	64
ОЙ, ОРЕЛ, ТИ ОРЕЛ	65
ОЙ КАЗАЛИ ЛЮДЕ-СУСІДИ	66
НАСТУПИЛА ЧОРНА ХМАРА	67
НА ГОРОДІ ЧОРНОБИЛЬ	68
ЗА ДУДРОВОЮ ВОЛІ ГНАЛА	69
ОЙ, ПОЙДУ Я В ГОСТИ	70
ПОСЕЮ ГОРОХ	71
ПАСЛА ДІВКА ЛЕБЕДІ	72
ОЙ, У ПОЛІ ПОЛІ	73
ОЙ ПОЇХАВ МІЙ ВАНЮША	74
ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО	75
ПІД БІЛОЮ БЕРЕЗОЮ	76
ОЙ ДУМА МОЯ, ДУМА	77
ОЙ УПАВ СНІЖОК	78
КОЛИСКОВІ ПІСНІ	80
КОЛИХАЛА Я	81
ГУМОРИСТИЧНІ ПІСНІ	82
ТАМ КОРЧМИНА СТОЯЛА	83
ВАСИЛИХА	84
ЗА ЩО МЕНЕ МАТИ БИЛА	85
А Я ВЧОРА В КУМИ	86
НАСІЯЛА СІМ РЯДІВ ОГРКІВ	87
ОЙ МУЗИЧЕНЬКИ, НЕВЕЛІЧЕНЬКИ	88
ОЙ, МУЗИКИ МОЇ	89
КОЗАЦЬКІ ТА РЕКРУТСЬКІ ПІСНІ	90
ВИ Ж ПОЛЯ, ВИ Ж ПОЛЯ	91
А В СУБОТУ УНОЧІ	92
ОЙ ЗА ВАЛОМ, ЗА ВАЛОМ	93
ПРИМІТКИ	94